

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Index Rervm Omnivm, Locorvmq[ue] Insignivm Qvae In Tribvs Dinstictis
voluminibus Consiliorvm Avgvstini Beroii Continentvr

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

T

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96541)

- mandato, in cons. 25. nu. 8
 Verba uide in uerb. super.
 1. **VERBA SCRIPTA**: hec uerba, & similia dispositionem ad casum prius
 expellunt restringunt, in cons. lxxv. nu. 1.
 2. **VERBO** in aliquibus locis existens, donec ibi excommunicari per-
 maneat, cessat, & relaxatur statim excommunicatis loca illa execu-
 tibus, in cons. cli. nu. 31.
 3. **VERBO** instanti, uide in uerb. instantia.
 4. **VERBO** negotii principalis per disputationem emergentis, uide in
 uerb. emergens.
 5. **VERBO** iudiciali allegatio ut ualeat, suumque effectum operetur,
 quid requiratur, in cons. xvi. nu. 6.
 6. **VERBO** posse allegari propter caput collegii quando, & quomodo
 procedat, ibid. nu. 12.
 7. **VERBO** allegari non potest collegium totum propter tres, aut qua-
 tuor suspectos, si in aliis non suspectis collegium residere possit, in
 cons. xvi. nu. 16.
 8. **VERBO** coram quibus allegari debeant assessores, delegati, & subdele-
 gati a iudicibus deputati ad audiendam causam, & quid iudices, qui
 deputati sunt, facere debeant, ibid. nu. 28.
 9. **VERBO** allegari non possunt amabiles compositores, & iudices tan-
 quam tales assumpti, ibid. nu. 29.
 10. **VERBO** tales dici abque expressione causae de iure ciuili potest iudex de-
 legatus etiam principis, ibid. nu. 31.
 11. **VERBO** autem canonico causae iussu alleganda, ibid. nu. 2.
 12. **VERBO** iussu seu iusta causa suspicionis saltem per iuramentum est proba-
 da, ibid. nu. 3.
 13. **VERBO** generalis causa suspicionis allegare, & probare, ibid. nu. 4.
 14. **VERBO** si specialis causa fuit expressa, ibid. nu. 16.
 15. **VERBO** de fuga an locus ad instantiam citari possit, & tanquam talis ad
 huc subsistat in iudicio capi, & personaliter citari possit, in cons. x. nu. 1.
 16. **VERBO** si scriptura manu diuersorum scripta, si notarius descriptorum
 diuersitate mentionem non faciat, in cons. i. nu. 28.
 17. **VERBO** in causa feudali allegari possunt dominus feudi, seu pares con-
 tingit in cons. 82. nu. 16.
 18. **VERBO** de debito suspecto, & fugituo uide in uerb. debitor.
 19. **VERBO** collegium doctorum si sit allegatum suspectum, uide in uerb. collegii.
 20. **VERBO** suspectus de falso, uide in uerb. falsus.
 21. **VERBO** iussu, seu iusta causa suspicionis iudicis delegati etiam a princi-
 pe saltem per iuramentum est probanda, in cons. xvi. nu. 3.
 22. **VERBO** generalis causa suspicionis allegare, & probare, ibid. nu. 4.
 23. **VERBO** si specialis causa fuit expressa, ibid. nu. 16.
 24. **VERBO** in causa suspicionis iudicem ad quem sit recurrendum pro assumptione
 arbitrorum, in cons. xvi. nu. 3.
 25. **VERBO** exceptionis, seu recusationis iudicis exceptio est ante omnes alias
 exceptiones dilatorias, & declinatorias proponenda, & si aliae dilato-
 riae, seu declinatoriae contra opponantur, & postea ex interuallo recu-
 ratio, non potest secundum ordinem intellectus ante alias dici pro-
 pta, in cons. xvi. nu. 15. & 27.
 26. **VERBO** suspensione iudicis arbitri assumendi quid de iure ciuili, & quid
 de iure canonico cognoscant, in cons. xvi. nu. 5.
 27. **VERBO** suspensionis iudicis iusta causa non est, quod quis sit frater aduocati, in
 cons. xvi. nu. 23.
 28. **VERBO** Nec omnis amicitia, uel inimicitia, sed magna, ibid. nu. 25.
 29. **VERBO** suspensio omnis metus, suggestionis, & emulationis cessat in superiore,
 & in uero iustissimo, aut integerrimo, in cons. 144. nu. 6.
 30. **VERBO** in suspensione uehementi quis non potest de crimine grauiter, & corpo-
 rali puniri, in cons. cxi. nu. 45.
 31. **VERBO** in suspensionibus solis, & praesumptionibus reus non potest in aliquo
 condemnari, in cons. cxxii. nu. 10.
 32. **VERBO** suspensione iudicis allegata, si postea procedi in causa fuit ordinatum,
 & ab hac ordinatione appellatum, an possit procedi ad assumptionem
 arbitrorum super cognitione suspensionis allegatae, in cons. 17. nu. 1.
 33. **VERBO** suspensio salutaris, uide in uerb. salutaris.
 34. **VERBO** in re sua, uel quae futura est sua, pactum, quod sibi placet, quis
 mutare potest, in cons. 46. nu. 9.
 35. **VERBO** in re sua quilibet licite facit id, quod sibi prodest, & quomodo, in cons.
 cxxix. nu. 1. & 24. ubi declaratur.
 36. **VERBO** in re sua quicunque licite et id facere, quod sibi placet, etiam si alieno
 nocet, in cons. cxxxi. nu. 2.
 37. **VERBO** quid limitatur, ibid. nu. 14. & 17.
 38. **VERBO** in re solo quis potest usque ad celum facere quicquid uelit, in cons.
 cxxi. nu. 3.
 39. **VERBO** in re sit uerum, ibid. nu. 17.
 40. **VERBO** in re solo non licet quicquam facere iuxta parietem communem, per
 quod paries corrumpatur, uel eius resectio impediatur, ibid. nu. 9.
 41. **VERBO** in re solo hebreorum, & in ea instructio legis iudaicae est permessa,
 in cons. xxxviii. nu. 17.
 42. **VERBO** in re solo ab uniuersitate constituitur, in cons. xix. nu. 40.
 43. **VERBO** iuramentum facit uniuersitatem haberi loco maioris, & recte
 contractum esse, sed illam quo ad reatum peritiam non ligat, in cons.
 71. nu. 8.
 44. **VERBO** Reliqua uide in uerb. iuramentum, & in uerb. uniuersitas.
 45. **VERBO** iudici, & quorundam hominum facto uniuersitas excusari non potest,
 in cons. 92. nu. 14. & 35. & in cons. 8. nu. 2. uol. 3.
 46. **VERBO** Synodus ecclesiae finita emphyteosis, pensiones ab haerede ultimi em-
 phyteote simpliciter, ac etiam scienter recipiens, an ecclesiae, & iuri
 ibi acquisito potuerit praedicare, in cons. cli. nu. 57.
 47. **VERBO** Synodus episcopalis, provinciale concilium, & capitulum, ex quibus
 constituitur, in cons. lli. nu. 30.

2. **ABERNAE** legatum non comprehendit chirographa,
 seu calendaria, nec nomina debitorum in illis conten-
 ta, nisi fuerint expresse relicta, in cons. xli. nu. 3.
 3. **ABERNAE** appellatione quando non solum locus, sed
 etiam negotiatio, & artificium, & contenta in eo com-
 prehendantur, in cons. cli. nu. 2. & 6.
 4. **TACENS** scienter id, quod erat in contractu exprimendum, & quod co-
 trahentem secum a contractu retrahere potuisset, committi doli, &
 machinationem occultam, in cons. 177. nu. 41. & 43.
 5. **TACENS** in iudicio uidetur gestis, & oppositis per aduersarium consenti-
 re, nisi contradicat, in cons. 18. nu. 4.
 6. **TACITVM** est minoris efficaciae, quam expressum, uel saltem utrumque
 est eiusdem potentiae, & iudicii, in cons. cxi. nu. 84.
 7. **TACITI**, & expressi non semper idem iudicium, in cons. 18. nu. 19.
 8. **TACITVRITAS** longi temporis, fraternitatis concursus, dati, & ac-
 cepti ratio saepius inuicem reddita iurum, de quibus nulla unquam
 inter se mentio facta fuit, remissionem inducunt, in cons. 163. nu. 56. 710.
 9. **TACITVRITAS** scienter, & dolo commissa de eo, quod alias ignoranter
 commissum non uitaret, concessionem uitiat, in cons. 88. nu. 4.
 10. **TACITVRITAS** cum scientia, & patetia non sufficit, quando consensus alicuius,
 qui non cogitur consentire, in actu aliquo requiritur, in cons. clvi. n. 6. 681.
 11. **Ex pro** contradictione non autem quo consensu habetur in iis, quae ali-
 cui graue praedictum possumus asserere, ibid. nu. 7.
 12. **Taciturnitas** in iudicio quando tantum operetur, quantum expressa re-
 missio, & denegatio, in cons. cxxv. nu. 3.
 13. **TALIS** iudicatur concessio iudi, qualis est illius tenor, qui attendi
 debet, in cons. 79. nu. 4.
 14. **Talem** se asserens, & uolens, se ut talem admitti, debet probare se esse
 talem, in cons. 24. nu. 4.
 15. **Tale** secundum quid non dicitur tale simpliciter, in cons. cli. nu. 17. 574.
 16. **Nec** comprehenditur in statu loquente de tali simpliciter, in consil.
 150. nu. 22. & in cons. 133. nu. 10.
 17. **Tale** unumquodque est, quale a nominibus praefertim appellati uis de-
 nominatur, in cons. 20. nu. 5.
 18. **Tale** quid esse de necessitate non arguitur ex signis accidentalibus, sed
 ex argumentatione a signis substantialibus, in cons. lxxv. n. 82. 240.
 19. **TAM**, & quam sunt dictiones collectivae, & distributivae etiam, siue di-
 stinctivae, in cons. 66. nu. 28. & 16.
 20. **TANQVAM**: Hec dictio quid importet, in cons. 85. nu. 10.
 21. **TANTVM MO DO**: Hec dictio est exclusiua omnium aliorum casuum,
 in cons. 178. nu. 9.
 22. **TASSELV** positum super apotheca, seu domo uendita alicui, ad
 quod tempore uenditionis habebatur aditus per aliam domum, seu
 apothecam ipsius uenditoris non uenditum, dicitur a uenditore, non
 autem ab emptore possideri, in cons. cli. nu. 9.
 23. **TAXATIONIS** gratia, & non demonstrationis quando mentio de ali-
 quo facta dicitur, in cons. 131. nu. 13.
 24. **TAXATIUA** excludit omnem casum a participio eius adus, in consil.
 187. nu. 40.
 25. **Taxatiua** uerba restrictionem de habilitate ab aliis iuribus recipiant,
 in cons. cx. nu. 9.
 26. **Ea** potius stare debent superflue, quam quod ex illis damnum tertio in-
 debite inferatur, ibid. nu. 10.
 27. **TEMERITAS**: Propter temeritatem aliquam excusabilem quis non
 est puniendus, in cons. 4. nu. 11.
 28. **Temeritas** etiam in pena doli excusat, in cons. 187. nu. 16.
 29. **TEMPVM** quare David, & Salomon de oblationibus sacerdotum xdi
 ficauerunt, & hodie secus fiat, in cons. lli. nu. 39.
 30. **TEMPORIS** diuturnitas, uide in uerb. diuturnitas.
 31. **Temporis** immemoralis usus inducit praescriptionem iuris patronatus,
 in cons. vi. nu. 9.
 32. **Temporis** cuius cursus faciat probari, & praesumi titulum principaliter
 allegatum, ibid. nu. 14.
 33. **Tempus** immemoralis detentionis simplicis non habet uim tituli in
 laici quoad ea, quorum laici sui natura, & regulariter sunt incapaces,
 in cons. 21. nu. 16.
 34. **Tempus** immemoralis praescriptio, uide in uerb. praescriptio.
 35. **Tempus** quod inspicitur in contractibus, & stipulationibus conditio-
 nalibus quoad effectum acquisitionis, in cons. xli. nu. 23.
 36. **Temporis** futuri uerba non trahuntur ad praeteritum, & conditionem
 important, in cons. 53. nu. 21.
 37. **Tempus** stipulationis, concessionis, & conditionis, uide in uerb. stipula-
 tio, in uerb. concessio, & in uerb. conditio.
 38. **Tempus** immemorable habetur pro titulo, suppletque omne id, quod
 actualiter fieri debebat, & ex eo intimatio facta praesumitur, in consil.
 lxx. nu. 100.
 39. **Tempus** triginta annorum dicitur perpetuum, in consil. lxx. nu. 102. ead.
 40. **Tempus** absentiae necessarium est de quolibet tempore dato ad aliquid fa-
 ciendum deducendum, in cons. 68. nu. 87.
 41. **Tempus** immemorable habet uim iusti tituli, & privilegii, in cons. 74.
 nu. 30.
 42. **Temporis** immemoralis consuetudo, scienter, & tollente principe, pro
 lege habetur, ibid.
 43. **Temporis** immemoralis usus etiam aduersus ecclesias uim iusti tituli
 habet, quomodo de titulo aliter non consistit, in cons. 84. nu. 13.
 44. **Tempus** immemorable nunquam in quacunque dispositione de cursu te-
 poris loquente comprehenditur, in cons. 84. nu. 22.
 45. **Ex temporis** immemoralis cursu domini consensum interuenisse in co-
 cessione in emphyteosim ab emphyteota facta interuenisse praesumi-
 tur,

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- tur, ibid. nu. 30. 359
 1 Et an ex eo probetur privilegium laicomm præscribendi, & retinendi decimas, ibid. nu. 19. 360
 Et an ex eo probetur, concessione iuris percipiendi decimas laicis factam ante concilium Lateranense fuisse factam, in cons. 84. n. 10. ead. 359
 1 Tempus immemorialis in laicis quoad spiritualia uim iusti tituli non habet, secus quoad temporalia, ibid. nu. 38. ead.
 1 Tempus immemorialis cursus facit in quocunque actu iam diutissime celebrato præsumi omne id, quod in eo defecisse uideatur etiam quoad ex hoc ecclesiæ, & tertio præiudicaretur, in cons. 84. nu. 30. 359
 1 Tempore dato à iure ad petendam renovationem emphyteosis finitæ pendente nihil potest ab ecclesiâ dominâ fieri in præiudicium proximorum, & heredum, in cons. 93. nu. 41. 415
 2 Temporis distinctio non habetur, ubi uniformis est ratio, & conditio temporis, in cons. 17. nu. 14. 67
 2 Tempus deliberandi de adeundo hereditatem quando currat, in cons. 25. nu. 28. 113
 2 Tempus, & ius deliberandi ad adeundum in hæreditibus, & non in legatariis attenditur, ibid. nu. 27. 113
 1 Tempus nullum currit pupillis, durate pupillari ætate, ibid. n. 28. ead. 113
 1 Tempus testamenti facti, aut mortis testatoris non attenditur in fideicommissio conditionali, aut facto per nomen collectivum, sed tempus, quo dies illius cecidit, & uenit, in cons. 67. nu. 10. 282
 2 Tempora quæ inspicuntur in hereditatibus, legatis, & in fideicommissis, in cons. cii. nu. 1. & 14. 444 cum seq.
 Et quæ in legatis, & fideicommissis conditionalibus, seu factis in diem incertam, ibid. nu. 6. 444
 2 Tempus, & initium contractus quoad acquisitionem inspicitur, ibid. n. 2. & 14. 444
 2 Ad tempus recte in iure de personis arguitur, in cons. 123. nu. 3. 556
 2 Tempus quando currere incipiat femine à successione per statum propter masculos exclusæ, donec, & quousque masculi supersint, & masculis defunctis, illi præscriptio obstat nequeat, in cõl. cli. n. 34. 664
 2 Ad tempus prohibitum censetur post illud tempus permissum, & e converso, ibid. nu. 24. 663
 2 Tempus non currit hæredi instituto ad agnoscendum secundum tabulas, nisi liberis exclusis à petendo bonorum possessionem contra tabulas, ibid. nu. 25. & 38. 663 cum seq.
 2 Tempus ad adeundum quousque hæredi ab intestato non currat, ibi n. 30 in cons. cli. nu. 36. 664
 2 Tempus non currit impedito, & non ualenti aliquid facere, ibi. nu. 37. 664
 2 Ad tempus permissum dicitur post illud tempus prohibitum, in cons. 177. nu. 77. 786
 2 Ad tempus certum substitutio limitata cessat post illud tempus, ibi. n. 78. 786
 1 Temporis immemorialis possessio uide in uer. possessio. 786
 1 Temporis immemorialis cursus acquirit omne ius, omnemque obligationem, & in eo solo quis suam intentionem fundare potest, in cons. 113. nu. 7. 463
 1 Temporis immemorialis cursus legitime probat titulum immunitatis, & privilegii, in cons. 115. nu. 24. 474
 1 Temporis immemorialis præscriptio, seu consuetudo per se sine alio titulo sufficit ad acquirendam libertatē, & immunitatē aduersus dominū, & superiorem, illiusque iurisdictionem, & imperium, ibid. nu. 25. 474
 Idem in præscriptio cursus triginta, uel quadraginta annorum, ibid. nu. 26. 474
 Temporis immemorialis præscriptio, & consuetudo, uide in uerb. præscriptio, & in uer. consuetudo. 474
 1 Ex temporis immemorialis cursu oritur præsumptio, ac probatio fortior, & potentior illa, quæ ex instrumento publico inducitur, in cons. cxv. nu. 31. 475
 Neque tunc est ad instrumentum recurrendum, ibid. nu. 36 475
 1 Ea est præsumptio iuris, & de iure, ibid. nu. 31 475
 1 Ex temporis longissimi, & præsertim immemorialis cursu præsumitur quæ in bona fide fuisse, ibid. nu. 32. 475
 1 Temporis immemorialis usus præsumitur iustus, atque legitimus, in cõl. cxv. nu. 34. 475
 1 Ex temporis cursu quando consuetudo, & quando præscriptio inducatur, ibid. nu. 37. 475
 1 Tempus modicum dicitur arbitrio iudicis secundum temporis qualitatē, in cons. cxl. nu. 8. 531
 1 Ex temporis diuturnitate solennitas etiam extrinseca, & omnia alia solenniter acta præsumuntur, in cons. 173. nu. 58. 650
 1 Ex temporis longi cursu licentia, & auctoritas necessaria interuenisse præsumitur, ibid. nu. 59. 650
 1 Tempus certum appoluisse dicitur promittens de præsentis die, in cons. 176. nu. 76. 665
 1 Tempus dilationis in contractu conditionali factæ a uenditore, seu creditore emptori, uel debitori currere non incipit, nisi perfectio contractus, & conditio impleta, in cons. 176. nu. 83. 666
 1 Tempus contractui conditionali appositum non incipit, nisi post euentum conditionis currere, ibid. 666
 1 Temporis futuri, uel præteriti simpliciter mentio facta intelligitur de proximiori, in cons. cli. nu. 5. 569
 3 Temporis immemorialis diuturnitas, & cursus inducit, & probat id, quod regulariter ex diuturnitate temporis induci non potest, in cons. xxi. nu. 5. 73
 3 Ex temporis immemorialis usu regalia probantur concessa, ibid. nu. 6. 73
 3 Tempore lapsio, infra quod causa debebat expediri, fideiussor, & principalis promissor de iudicio sili, ac etiam iudicatum solui nō tenetur, in cons. 14. nu. 6. 36

- in cons. 14. nu. 6. 36
 Per temporis lapsum an, & quando causa, & appellatio deferatur, & citetur, uide in uerb. appellatio, & in uerb. causa. 36
 3 Temporis ad prosequendum causam à superiore statuti lapsus extinguit iurisdictionem iudicis delegati, & causæ deferentiē inducit, ibid. n. 157. nu. 11. 36
 3 In temporum uarietate quousque ultima tempora sunt inspicienda, in cons. 157. nu. 11. 36
 3 Ex temporis cursu à statuto loci inducto obligatio debiti simpliciter non dicitur tolli, sed ex illo una cum iuramento soluto probatur, in cons. xix. nu. 9. 41
 3 Tempus aduersus pupillos, & ignorantes non currit, in cons. xxi. nu. 4. 41
 3 Tempore actiones extingui etiam iura canonica permittunt, in cons. nu. 8. 41
 3 Temporis solus cursus non legit minorē, uel alium ad effectum tutionis obtinendæ, in cons. cxii. nu. 11. 41
 3 Aduersus lapsum temporis, infra quod quis franchæ, seu redimet pererat, an mora purgari possit, in cons. lxxiii. nu. 24. 41
 3 Tempora data ad appellandum an currat minori, & an aduersus lapsum restituatur, & an ex dicto lapsu dicatur latus, uide in uerb. minor. 41
 3 In tempore prius esse præsumitur id, quod est prius in ordine scripturæ, in cons. 84. nu. 3. 41
 3 De tempore causæ appellationis prosequendæ quid sit deducendum, in cons. ci. nu. 7. 41
 3 Tempora appellationis currunt appellanti, & non appellato, in cons. cxiii. nu. 1. 41
 3 Tempus iuris iudex potest appellanti restringere quoad prosequendum, sed non quoad finiendam causam appellationis, nec potest causam quam instructam in principio temporis, & fatalis expedire, ibid. n. 2. 41
 3 Temporis immemorialis cursus habet uim tituli, & constituti, in cons. cxliiii. nu. 32. 41
 3 Ad temporis cursum aliquem non est recurrendum, si de titulo constat, ibid. nu. 76. 41
 3 Ex temporis immemorialis cursu acquiritur ius absque aliquo titulo, uero, uel præsumptio, ibid. nu. 77. 41
 3 Et quid si ultra hunc cursum allegetur titulus, qui esset nullus, & infusus, ibid. 41
 3 Temporis immemorialis cursus non prodest ad iustificandum titulum, sed ad præsumendum titulum allegatum, uel titulum simpliciter non allegatum, ibid. 41
 3 Temporis immemorialis cursus simpliciter allegatus magis inspicitur, quā titulus etiā in casu, quo de aliquo priori titulo constat, ibi. n. 1. 41
 3 Temporis immemorialis cursus per se absque alia probatione titulum præsumit, immo de per se titulus esse dicitur, ibid. nu. 8. ead. 41
 3 Ex temporis immemorialis cursu, ut seruitus, dominium, uel alius ius acquiritur, non requiritur usus iure seruutis, uel alio iure, nec titulus, & patientia aduersarii, secus in cursu longi, uel longissimi temporis, ibid. nu. 87. 41
 3 Ex temporis immemorialis cursu quomodo, & quo iure acquiritur, ibi. nu. 28. 41
 3 Temporis immemorialis cursus contra scientes, & ignorantes locum habet, ibid. nu. 89. 41
 3 Ex temporis cursu immemorialis possunt contra principem etiam ignorantem acquiri iura imperii absque probatione bonæ fidei, uel iustitiæ, & patientiæ principis uel quod quis fuerit usus iure suo, uel iuratus, secus in casu longi, uel longissimi temporis, in cons. clii. nu. 90. & 92. 41
 3 Temporis immemorialis cursus supplet omne id, quod in cursu longi, uel longissimi temporis requiritur, ibid. nu. 90. 41
 3 Temporis immemorialis usus idem operatur, ac si privilegium legitime obtentum offenderetur, in cons. clii. nu. 1. 41
 3 Ex privilegio a principe ex certa scientia concessio æquiparatur, ibi. n. 1. 41
 3 Nec usu, & privilegio illo quis uti prohiberi debet, sed debet perpetuo seruari, in cons. clii. nu. 4. 41
 3 Tempus de memoria hominis facile exit, in cons. cxl. nu. 5. 41
 3 Temporis immemorialis usus quomodo probetur, in cons. clii. nu. 4. 41
 3 Temporis immemorialis præscriptio habet uim constituti, & tituli privilegii, in cons. cxxvi. nu. 7. 41
 3 Et illam probare satis est etiā in iis, quæ sine titulo haberi non possunt, ibid. nu. 8. nec in ea titulum allegari oportet, ibid. nu. 10. 41
 Reliqua uide in uerb. præscriptio. 41
 3 Tempore permissio in dubio quid factum præsumitur, in cons. cxlii. nu. 13. 41
 3 Tempus super causa principali, & super aliis articulis non currit postea causa appellationis ante sententiā interpositā, in cõl. 181. n. 19. 41
 3 Tempus super negotio principali quando non currat ante, quam declaratio super deferentiē appellationis, & quando secus, ibid. nu. 20. & 23. 41
 3 Tempora à statuti ciuitatis præfixa in dubio sint continua, ibid. n. 24. 41
 3 Tempus datæ, uel præsentationis in rescriptis, & breuib. semper attendendum, in cons. 207. nu. 57. 41
 3 Tempus adiectum per dictionem ad, quoad, uel quousque promissio, uel obligatio simpliciter factæ, & habenti causam successuam differt obligationem, sed limitat, & durat in effectu durante temporis, in cons. ccciii. nu. 2. 41
 3 Tempus non currit iuste ignorant maxime ad incurrendam moram, in cons. ccv. nu. 4. 41
 TEMPORALIS causa, uide in uerb. causa. 41
 Tempore petitorium, & possessorium, uide in uerb. petitorium, & in uerb. possessorium. 41
 1 TENOR primæ inuiceturæ ante omnia inspicendus, in cõl. 67. n. 143. 41

Index Confiliorum

Aug. Beroij.

Tenor concessionis, aut alterius cuiuslibet dispositionis diligenter in
 spectendus, in conf. 84. nu. 79 371
 Tenor pacti ante omnia considerandus, in conf. cxx. nu. 53 342
 Tenor originalis alicuius instrumenti, siue scripturae amissi, seu amissa
 seu quacunque conficit, credendum est probationi, quae alias non
 fuisse legitima, in conf. 129. nu. 10 385
 Tenor data abfque iusta causa est reuocanda, & illius iuris reuocatio
 nem petere possit, quidque in hac controuersia querendum sit, in
 conf. 19. nu. 2 331
 Tenor data ex beneficio l. fin. C. de edic. diui. ar. toll. petitur reuocari
 per officium iudicis summariæ, nec tunc dicitur intertari aliquod pro
 fessorium, sed est quoddam iudicium summarium, & extraordinarium,
 ibid. nu. 1 374
 Reliquæ de huiusmodi tenura data ex remedio d. l. si. uide in uerbo re
 medio, ac etiam in uer. missio, seu immisso. 374
 Tenura ex remedio l. si. C. de edic. diui. ar. toll. quando citationem alio
 rius requirit, & quando non, in conf. 89. nu. 9 385
 Tenura nulla est confirmanda ex deductis, non autem declaranda nulla
 quando petitum est, eam confirmari, in conf. cxxv. nu. 3 499
 Tenura non rite, sed recte data non debet reuocari, sed confirmari, in
 conf. 19. nu. 4 69
 Tenura bonorum illius, qui ex aliqua causa fisco, & principi tenetur, de
 bet a principe, & fisco apprehendi seruando formam alias etiam ex al
 teri dispositione in accipiendo huiusmodi tenutam seruari solitam,
 aliquam & tenura, & omnia alia inde sequuta sunt nulla, in conf. 83.
 nu. 7 265
 Tenura data auctoritate iudicis probat possessionem, in conf. 47. num.
 19 153
 Tenura data per iudicem unius loci nihil operatur, nec prodest quoad
 bona in alieno territorio sita, in conf. 47. nu. 24 154
 Tenura, & corporale possessione rei hæreditariæ propria auctoritate
 abq. licentia, seu auctoritate alicuius iudicis apprehendere licet hec
 redibus, uel causam, aut licentia ab eis habebitur, in conf. l. i. nu. 10. 172
 Tenura uicarius propter defectum citationis, etiam illis casibus, in qui
 bus quas est ipso facto iure suo priuatus, in conf. 49. nu. 23 162
 Tenura, & associatio ualide dari, & committi non potest in præiudiciu
 tertii possessoris non monti, neque citati, in conf. 65. nu. 1 229
 Missio, & missus in tenutam, uide in uer. missio, & missus. 374
 Tenura, & possessione adepta fundamentum fieri non debet, quando
 iudicium ab ea initium habuit, & propter illam ad iudicem reuocari
 potest, in conf. cx. nu. 19 327
 Tenura, & missio in possessionem cedit potest, in conf. 187. nu. 34 699
 Tenura, & immisso nulla, & facta non rite, nec sollempniter debet confir
 mari, si petatur, in conf. 66. nu. 2 235
 Et quid ad effectum excludendi agentem a possessione recuperandæ, &
 si causa lite mora super reintegracione possessionis confirmatio pete
 retur, ibid. nu. 3 235
 Tenura apprehensa cum licentia iudicis data, parte non citata, per eū,
 qui ex pacto potest propria auctoritate ingredi, est postea per iudicē
 tunc citata confirmanda, in conf. 66. nu. 6 & 7 231
 Tenura abq. citatione alicuius, & propria auctoritate apprehensa p
 tem, qui habet pactum iniectionis manuum, & de ingrediendo, est
 per iudicem etiam in casu possessorii recuperandæ confirmanda, ibid.
 nu. 9 & 12 231
 Vide etiam in uer. iudex. 374
 Tenura adepta nullam tribuit possessionem non citato eo, qui mediant
 bus suis colonis possidebat, in conf. 69. nu. 9 234
 Et nisi omnes colonos expellat, nihil agit, ibid. nu. 10 234
 Tenura data præcedente citatione partis non legitima non dicitur nul
 las potius iniusta, & non legitima, & in rem iudicatam transire po
 test, si casus siu particularis citatio, in conf. 67. nu. 4 232
 T E R M I N I particulares sunt, & comprehendunt particulares uerba non
 nulli, quidam, & aliqui, in conf. 19. nu. 12 59
 Terminum ad probandum præfixio dicitur sententia interlocutoria, in
 conf. 57. nu. 11 235
 Et quod iudicem in rem iudicatam non tranfit, sed ab illo quando cum
 que ante sententiam diffinitiuam reuocari potest, ibi. nu. 12 235
 Terminum ad soluendum dare, seu prorogare est remittere, & donare, in
 conf. 174. nu. 11 613
 Terminum ad soluendum dare, seu prorogare an possit procurator, uide
 in uer. procurator. 374
 Terminum præfixum in contractu prorogare non potest is, cui aliquid
 ab initio fuo declarandum commissum fuit, in conf. 174. nu. 17 653
 Terminum legalis, qui miferationis causa datur, an detur confesso ante
 quædam ad executionem contra eum procedatur, in conf. x. nu. 10. 29
 Terminum ad prosequendam causam assignatio facta partibus presenti
 bus, & acceptantibus iurisdictionem iudicis non nisi prorogat, in cō
 fi. 14. nu. 10 36
 Sed id elapso iurisdicchio prorogata dicitur extincta, atq. finita, ibi. nu. 11 36
 Et terminatur turbacione, & amotione quando contra uicium agi
 possit, in conf. 77. nu. 8 250
 Propter terminos amotos non potest adione finium regundorum agi,
 quando dominus ipse terminos mutauit, ibid. nu. 9 250
 Terminos amouere, & mutare dominus ad sui, & successoris præiudi
 cium potest, ibidem. 250
 Propter terminos amotos quid ab agente, & quid a reo sit probandum
 in adione finium regundorum, in conf. 77. nu. 10 250
 Vide etiam in uer. actio, & in uer. finium regundorum. 374
 Terminus, & confinia probantur per libram altum, & catastra, quando
 sunt descripti per notarium publica auctoritate ad scribendum esse

Aum, ibid. nu. 14. 16. & 18. ubi declaratur, 250. cum sequen.
De Terminandis confiniibus statum uide in uer. statum.
Vide reliqua in uer. fines, & in uer. confinia.
3 Terminus legalis impedito propter factum aduersarii non currit, in
confi. cxv. nu. 1 334
3 Terminus transgredi non licet, in confi. cxli. nu. 10 401
3 Terminus antiqui per actionem finium regundorum non sunt amouen-
di, fed est illis standum, in confi. 78. nu. 7 252
Et quando id fit uerum, & quando fecus, ibid. nu. 14 253
3 Terminus apponitur per actionem finium regundorum non obstante
priori terminorum inuentione, & quomodo id fiat, ibid. nu. 8
3 Terminus agrorum mutantur ex noua personarum successione, ibid.
3 Terminus aue fecerunt laram, & terminus ad appellandum, & appel-
lato paria funt, quoad nihil inuonandum, illis pendentibus, in confi.
183. nu. 7. 258. & in confi. 186. nu. 5 516
1 TERRITORIA diuidere princeps secularis non potest, in confi. 7.
nu. 21 312
Et an id uerum, ibid. nu. 27. & 28 313
1 Territorium diuisio quo iure fit inuenta, & quomodo fieri possit, ibi. nu. 31 314
2 Extra territorium suum nemo etiam rex, & imperator suam potestatem
extendit, in confi. cxv. nu. 14 676
2 In territorio suo quilibet est maior quocunque alio, ibid. nu. 15.
Territorii, & districtus appellatione in materia stricta non comprehen-
ditur ciuitas, in confi. cxii. nu. 15. & 16 447
De territorio aliquis loci effe, qui ibi potest conueniri, secus qui non po-
test conueniri, nisi ibi inuenerit, in confi. 173. nu. 47 648
3 Territorium, & districtus quibus conueniant, in confi. 22. nu. 8 75
3 Territorio, seu districtu maior esse potest diocesis, seu episcopatus, & co-
mitatus, ibid. nu. 10
3 De territorio, seu districtu effe, & de ciuitate, & ciuem effe, & de comita-
tu, seu episcopatu effe differunt, & de uuo ad aliud non inferitur, ibid.
nu. 11. & 13.
3 Territorium, & districtus quare ita appellantur, in confi. 22. nu. 20 77
3 Extra territorium quando superior possit inter subditos exercitatem in
terponere, & quando non, in confi. lix. nu. 26 207
3 Extra territorium iurisdictionis contentiosa non potest exerceri, secus in
iurisdictione uoluntaria, ibid.
Reliqua uide in uer. iurisdictione.
3 Extra territorium iurisdictionis iudicis quando gesta a iudice suum effe-
ctum extendant, in confi. cxii. nu. 20 302
3 Territoria diuiduntur a papa, in confi. 147. nu. 12 410
3 Extra territorium iudicis, & delicti delinquentis realiter citatus, & captus
ante omnia effe restituendus, & relaxandus, in confi. 142. nu. 11. 466
Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 14 467
Quid in ciuitatibus, & communitatibus confederatis, seu quae sint sub
eodem principe, ibid. nu. 12
3 Territorium, & districtus idem important, & unde dicantur, in confi. 181.
nu. 13 419
TERTIUS De praedictio tertii uide in uer. praedictum.
1 Tertio absentis an, & quid ex facto, & gesto alterius illius nomine cum
aliquo contrahente ius acquiratur, nec locus fit reuocationis, aut pre-
iudicij, in confi. 37. nu. 15. 32. & 33 120. cum seq.
1 Contra tertium possessor non habentem causam a principali debitoris li-
creditor agat de hypothecaria, quid illi sit probandum, ut obtineat, in
confi. 46. nu. 6. & 32. ubi plene, 157. & 161
1 Tertius inualiditatem donationis de re aliena factae allegare non po-
test, in confi. 41. nu. 30 217
1 Tertius ius, a quo nullum ius habetur, iuuare non potest, ibid. nu. 31. 218
1 Tertius ius etiam exclusiuum ipso iure iuris agentis quando opponi non
possit, ibid. nu. 32
1 Tertius non potest ius tertii allegare, in confi. 65. nu. 105 242
2 Tertii penitus extranei ius, & interesse ut opponatur ad excludendum
aduersarium, in nullo admittitur, in confi. 30. nu. 28 137
2 Tertius ius quando possit opponi, & quando non, in confi. cx. nu. 9 469
2 Tertius ius quando opponi nequeat, in confi. 175. nu. 54 765
1 Tertius rem emphyteoticam alterius sine facto emphyteotico, siue pro-
prio iusto, uel in iusto possidens si pensionem integram soluat, etiam
suo, & non emphyteotico nomine, dominus non potest emphyteotam,
qui non soluit, a iure suo cecidisse declarare, in confi. 196. nu. 19 736
1 Tertio adiecto, cui ex pacto in contractu appositus ius aliquod effe ac-
quirendum, quando, & quomodo ius illud acquiratur, & an sit reuocabi-
le, uel irrevocabile, in confi. 184. nu. 9. & 10 698
Et quid, si iste tertius effe pia causa, ibid. nu. 11
1 Tertio adiecto per pactum in contractu appositum ius irrevocabile ac-
quiritur fauore dotis, & matrimonij, ibid. nu. 10 ead.
3 Tertius possessor non potest actione hypothecaria conueniri, nisi facta
prius excussione in bonis principalis debitoris, nec sui fideiussoris, et-
iam si in instrumentum ultra obligationem bonorum effe appositum
constitutum, uel precarium de possidendo, in confi. 80. nu. 1 257
Secus si creditor uia exequutua ex constituto, seu precario egisset, ibid.
numero 2
3 Tertius si compareat pro iure interesse, & iudex illius iura non intelligat,
neque examine, iudex non legitime procedit, in confi. 80. nu. 1 258
Contra tertium possessorem etiam illo non citato quando creditor pos-
sit uti pacto de ingrediendo propria auctoritate, uide in uer. pactum,
& in uer. creditor.
3 Tertius ius exclusiuum iuris agentis potest opponi a reo in interdicto uti
possidetis, in confi. 53. nu. 25 173
3 Tertio perito electo quomodo sit iudicandum, in confi. 144. nu. 52 412
3 Tertio non contententi non praedictat priuilegium etiam ad utilitate

- publicam concessum, in consil. cxlvi. nu. 15. & 17 422
Et an, & quando praeiudicet, uideat plene in uerbo privilegium.
- 1 Testamentum: Super dispositis in testamento quomodo promissio, seu conuentio gratuita ualide fieri possit, in consil. 37. nu. 27 131
1 Testamentum magis, quam donatio, uel saltem pariter per naturam posthumi annullatur, in consil. 61. nu. 26 225
1 Testamentum per legitimacionem filii spurii non annullatur, si post legitimacionem testator in illo perseverauerit, ibid. nu. 27 225
1 Testamentum factum cum solennitate statuti minuentis solennitatem iuris communis extenditur ad omnia bona ubicunque posita etiam extra territorium statuentium, in consil. 66. nu. 25 254
2 Testamenti scriptura manu testatoris scripta etiam inter liberos non ualeat, nec probatur, ut testamentum, nisi lecta sit, & publicata, in consil. i. num. 13. 6
Et nisi nomen papae, & dies fuerint in ea apposita, ibid. nu. 76 14
1 In testamento manu testatoris scripto omnis falsitatis suspitio tollitur, in consil. i. nu. 16 6
Quod declaratur, ibid. nu. 63 13
2 Testamenti instrumentum formiter descriptum ostendit uoluntatem testatoris, ibid. nu. 17. & 61 254
2 Testamentum etiam inualidum, minusque solenne demonstrat uoluntatem testatoris, ibid. nu. 19 254
2 Testamentum semper ualere praesumendum est, nisi contrarium probetur, in consil. i. nu. 24 7
Et nisi de uitio uisibili constet, ibid. nu. 72. & 74 14
2 Testamentum manu testatoris scriptum cum testibus ualeat, ibid. nu. 25. 7
Quod declaratur, ibid. nu. 75 10
2 Testamentum cum quaque testibus propter clausulam codicillarem in eo appositam ualeat iure codicillorum, ibid. nu. 26 7
1 In testamento ad pias causas sola iurisdictionis solennitas seruatur, ibid. nu. 7 9
2 In testamento omisso solennitatem facta ex imperitia, & simplicitate notarii adum ualeat, in consil. i. nu. 34 9
Maxime in iis, quae ad iuris rigorem conferendum sunt inducta, ibid. num. 5. 9
2 In testamentis quomodo, & cum quibus qualitatibus testium nomina sunt descriptenda, ibid. nu. 40 10
2 Testamenti solennitas exposita, ut notarius, & testes debeant esse a testatore rogati, in consil. i. nu. 42. & 44 10
2 Debet etiam ipsi testatorem tempore, quo fit testamentum, cognoscere, & hoc est in testamento scribendum, uel saltem dici debet in testamento, aut notarium, aut testes illum cognouisse, ibid. nu. 43 10
2 Testamentum, in quo ex defectu, & culpa notarii solennia deficiunt, praesumitur falsum, ibid. nu. 46 10
2 Testamentum etiam inter liberos non ualeat, si in eo non sit scriptum, actum, & publicatum, & quamuis testium nomina sint descripta, in consil. i. nu. 49. & 51. 10. cum seq.
2 Testamentum etiam inter liberos debet apparere esse lectum, & publicatum, ad hoc ut ualeat, ibid. 10
2 Testamenti etiam inter liberos scriptura diem, & consulem requirit, ibid. nu. 52 11
2 In testamentis forma omnino est seruanda, ibid. nu. 56 11
2 Testamentum nullum ratione solennitatis omittit, aut alia causa nulla tribuit actionem, nec petitionem, in consil. i. nu. 59. 11
Ex testamento non lecto, nec publicato uoluntas testatoris non ualeat ut testamentum, neque ex eo quicquam peti potest, ibid. nu. 60 13
2 Testamentum in quo a notario fuerunt omnia solennia, quae ex suo officio apponi debebant, censetur falsum, in consil. i. nu. 71 14
2 Testamentum in dubio praesumitur ualere, nisi de uitio uisibili constet, ibid. nu. 72. & 74 14
2 Testamentum inualidum non efficitur ualidum, ut ultima uoluntas per clausulam codicillarem, nisi illud testamentum fuerit lectum, & publicatum, & in eo fuerint descripti testes, cum expressione requisitis, quodque in eo sit scriptum testes, seu notarium cognouisse testatorem, ibid. nu. 77 17
2 Testamentum, in quo multa fuerunt ad pias causas legata, ualeat quoad pia legata, & non quoad alia, nisi in eo sola iuris gentium, & non iuris positui solennitas seruata sit, in consil. i. nu. 78 14
Nec quoad pia legata ualebit, si in testamento non fuerint descripti testes cum suis nominibus propriis, & cum demonstrationibus requisitis, ibid. nu. 79 14
Et nisi dies, & nomen papae in illo adsint, ibid. nu. 80 15
Nisi quae testamentum fuerit lectum, & publicatum, ibid. nu. 81 15
2 Testamenti originale, & protocolium debet coram iudice proponi ab haerede scripto in testamento, ad hoc, ut uigore statuti, siue remedij l. fin. C. de edic. diui. adr. toll. possit in possessionem immitti, si aduersarius petat, non autem instrumentum publicum, aut extensum, aliis non est immissio concedenda, in consil. i. nu. 90 15
Et testamentum debet omni uitio uisibili carere, ibid. nu. 91 15
2 In testamento defectus solennitatis inducit praesumptionem iuris, & de iure contra notarium de dolo, ut de falso teneatur, secus in aliis casibus, in consil. 2. nu. 2 17
2 Testamentum quando probetur per testes, notarius de eo rogatus connumeratur in numero testium, adeo, ut sex cum notario sufficiant, ibid. nu. 6 18
2 Testamentum ualeat, in quo sex testes, notarius, & sacerdos interfuerunt cauente adhibeat, ibid. nu. 7 18
2 Testamentum per septem testes, & non pauciores probatur, ibid. nu. 8 18
2 Testamentum factum coram sex testibus, & notario de iure communi ualeat, ibid. nu. 9 18

- 2 In Testamentis si statutum uelit adhiberi sacerdotem, & onod sit sacerdos, publiceque pro sacerdote in loco haberi, standum esse scripturae notarii, an hoc de scriptura notarii posuisse censetur pro forma, & substantia, adeo, ut post testamentum illum fuisse sacerdotem aliter probari nequeat, in consil. ii. nu. 10 21
2 Testamentum, quod est nullum ex defectu solennitatis, confirmatio facta in codicillis quid operetur, in consil. 2. nu. 26. & 29 21
2 Testamentum non uisum, nec lectum, nec considerato, agnitione legari, & transactio facta super contentis in testamento non ualent, ibid. nu. 30 21
2 In testamento imbreuitura etcetera apposita solum illi clausulae casus, & irritans etc. ad quas clausulae extendi possit, in consil. ii. nu. 31 21
2 Testamentum sine solennitate factum est perinde, ac si factum uideretur, & testator tunc ab intestato decedit, in consil. ii. nu. 24 21
2 Testamentum factum cum clausula derogatoria ad sequentia quomodo procedens testamentum reuocatum dicatur, in consil. 3. nu. 1. & 7. 24
Quid de facto inter liberos cum eadem clausula, ibid. nu. 2. & 8. 24
2 Testamenti reuocatio facta solenniter coram septem testibus ad uoluntatem uenientium ab intestato, quos testator uult sibi succedere, dicitur esse testamentum, in quo uenientes ab intestato sunt heredes intestati, ibid. nu. 3 24
2 In testamento extendendo ad consilium sapientis quid sapiens possit apponere, ibid. nu. 4 24
2 Testamentum secundum solenniter factum inter liberos tollit etiam praecedens testamentum etiam inter liberos absque speciali mentione clausulae derogatoriae prioris, in consil. 3. nu. 3 24
2 In testamento quid specialiter, & nominatim exprimitur etiam per uerba uniuersalia, quamuis pro forma expressio specialis, & nominatim facta requiratur, in consil. 3. nu. 9 25
2 Testamenti proprium magis est praeteritis derogare, quam futuris, ibid. nu. 10 25
2 Testamentum ad pios usus factum, piaque legata continens clausulam tam ad praeterita, quam ad futura derogatoria habet, ibid. nu. 11 25
2 Testamentum cum clausula cassans, & irritans omne aliud testamentum habens factum, etiam si in illo essent uerba derogatoria expressa, ualeat, prioribusque derogat, ibid. nu. 12 25
Idem si sola clausula habeat cassans, & irritans omne aliud testamentum habens per eum factum cum abbreviatura & cetera, ibid. nu. 13 25
2 In testamentis quomodo extendatur abbreviatura & cetera, ibid. 25
2 Testamentum extendendum ad consilium sapientis debet extendi cum clausula derogatoria praecedentium, in consil. 3. nu. 14 25
2 In testamento ultimo quando ad derogationem prioris non solum prioris, sed etiam de clausula derogatoria illi apposita specialis mentio fieri debeat, ibid. nu. 16 27
2 Testamentorum uerba derogatoria quae esse dicantur, ibid. nu. 18 27
2 In testamentis haec uerba, si contingit cum mori sine testamento faciente expressam mentionem de hac dispositione, an inducant derogationem sequentibus, & quomodo possint uerificari, ibid. nu. 19. 27
2 Testamentorum clausula derogatoria sequentium est exorbitans, quia, & restringenda, in consil. iii. nu. 21 28
2 In testamentis non inducitur derogatio sequentium ex uerbis dubiis, quae tacite possint derogationem importare, ibid. nu. 22 28
2 Testamentum extendendum ad sensum sapientis cum clausulis simplicibus, etiam derogatoriis, de quibus derogatoriis intelligatur, ibid. nu. 23 28
2 Testamentum inter liberos habet clausulam derogatoriam ad sequentia, magisque ad praeterita, in consil. iii. nu. 8. 28
2 In testamentis clausula derogatoria sequentium, & clausula derogatoria praecedentium longe differunt, & in dubio de derogatoria praecedentium intelligitur, ibid. nu. 23 28
2 Testamentum an statim dicatur reuocatum per simplicem illius reuocationem non dispositiua, an uero solum effluxu decennio, in consil. 4. nu. 1. 30
2 Testamentum statim mutatur per simplicem reuocationem coram septem, uel quinque testibus factam, hoc expressio, quia uult intestatus decedere, ibid. nu. 2. 30
Idem si hoc non sit expressum, ibid. nu. 3. 30
2 Testamentum ut ualeat, clausula omni meliori modo importat haereditatiam institutionem, in consil. 4. nu. 5. 31
2 Testamentum simpliciter reuocato, legata quoque, & fideicommissa statim reuocantur, remanente haereditatiam institutione, in consil. 4. nu. 7. 31
Et an ipso iure, an ope exceptionis, ibid. nu. 10 31
2 Testamenti reuocatio quando facta, & non uerbis tantum esse dicatur, ibid. nu. 12. 31
2 Testamentum si testator simpliciter reuocet, nec uelit illud ualere, dicitur uelle intestatus decedere, in consil. 4. nu. 3. 31
2 In testamenti reuocatione quid operetur clausula omni meliori modo, in consil. 4. nu. 5. 31
2 Testamentum per simplicem reuocationem potest dici quoad legata & fideicommissa statim reuocatum, remanente haereditatiam institutione, in consil. 4. nu. 8. 31
2 In testamento nullo ex defectu solennitatis non uendicatur sibi statum de erroribus notariarum corrigendis, in consil. 5. nu. 4. 33
2 Testamentum est nullum propter solennitatem illius errore potius omittam, nec ille error potest corrigi, nec suppleri, sed notarius de falso, & ad interesse partis teneatur, in consil. 5. nu. 6. 33
2 Testamentum redditur suspectum, illique fides non adhibetur, si unus testis eo descriptus deponat rem aliter fuisse gestam, quam notarius scripserit, & alii testes descripti non sufficiant per se ad perfectam testamenti solennitatem, in consil. 6. nu. 1. 34

Index Consiliorum

Aug. Beroij.

1. Testamentum à vulgari substitutione potest incipere habere vires, sed non à fideicommissaria. ibid. nu. 4
2. Testamenti faciem in totum bannito non admittit statutum applicans bona banniti partim fisco, & partim hæredibus banniti, in cons. viii. nu. 9
3. Testamentum ex simplici banno non irritatur, neque illius factio tollitur, & quando irritetur, & tollatur, in cons. 8. nu. 12
4. Testamentum est ipso iure nullum ob præteritionem nepotum ex filia præcedenda sine causa factam, in cons. x. nu. 1
5. Testamentum nullum ab initio præteritione filii tunc supervientis semper durat nullum, etiā si filius patri testatori præcedat, ibid. 3
6. Quando morte filii præteriti reconcilesca, & quando non, ibid. 4
7. Testamentum nullum præteritione liberorum valet iure codicillorum, si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
8. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
9. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
10. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
11. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
12. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
13. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
14. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
15. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
16. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
17. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
18. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
19. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
20. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
21. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
22. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
23. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
24. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
25. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
26. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
27. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
28. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
29. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
30. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
31. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
32. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
33. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
34. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
35. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
36. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
37. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
38. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
39. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
40. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
41. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
42. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
43. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
44. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
45. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
46. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
47. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
48. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
49. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
50. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
51. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
52. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
53. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
54. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
55. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
56. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
57. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
58. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
59. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
60. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
61. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
62. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
63. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
64. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
65. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
66. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
67. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
68. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
69. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
70. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
71. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
72. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
73. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
74. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
75. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
76. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
77. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
78. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
79. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
80. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
81. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
82. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
83. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
84. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
85. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
86. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
87. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
88. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
89. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
90. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
91. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
92. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
93. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
94. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
95. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
96. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
97. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
98. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
99. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8
100. Si in eo clausula codicillaris sit apposta, in cons. x. nu. 8

- confirmatur, ibid. nu. 9
1. Testamentum fratris, qui turpem personam instituit, solum à fratribus utrinque coniunctis inofficiosum dici potest, ibid. nu. 14
2. Et non à spuris etiam legitimatis, nec ab infamibus saltem infamia facti, nec ab iis, qui solum cognati sunt, & non agnati, ibid. nu. 15
3. Testamentum in officiosum dici non potest contra heredem scriptum agentem remedio l. fin. C. de edic. diu. ad. toll. in cons. lxxi. nu. 21
4. Testamentum inofficiosum non dicitur turpi persona à fratre instituta, si fuisse aliquis substitutus vulgariter, ibid. nu. 22
5. Testamentum, ex quo heres scriptus petit se mitti in possessionem ex remedio l. fin. C. de edic. diu. ad. toll. manu cuius scriptum esse debeat, in cons. lxxi. nu. 1
6. Testamentum in uno loco secundum solennitatem illius loci confectum quando habeat effectum quoad bona in alio loco sita, & quando non, ibid. n. 2
7. In testamentis quare lex maiorem solennitatem requirit, quam in aliis actibus, ibid. nu. 3
8. Testamenti instrumento non crederetur, si in eo fides facta non esset, quod testator à notario, vel saltem à testibus fuit cognitus, ibidem.
9. In testamentis ea fugienda sunt, omnisque eius suspitio, ibid. nu. 4. cad.
10. Testamentum non ab initio nec cancellatum sicut ad favorem hæredis rem notoriam facit in remedio l. fin. C. de edic. diu. ad. toll. ad immissionem in possessionem bonorum obtinendam, ita & contra heredem ad ipsum excludendum rem notoriam facit, in cons. lxxi. nu. 2. 23
11. In testamento patris filius heres scriptus, non obstante cuiusque contradictione, debet mitti in possessionem suæ legitimæ, & bonorum, in quibus alteri ususfructus relictus esset, salvo iure possessionis naturalis ususfructuarii, in cons. lxxi. nu. 8
12. In testamento forensis cuius loci statuta servanda sunt, an habitationis suæ, an vero domicilii originis, in cons. lxxi. nu. 18.
13. Testamentum, & ultima voluntas non comprehenditur sub statuto novum iuris introductum de contractu loquente, in cons. lxxi. nu. 39
14. In testamentis indefinita æquipollentia non universali, in cons. lxxi. nu. 14
15. Testamentum, in quo filius, vel filia fuerint præteriti, non modo ab ipso præteritis rumpi, aut contrabulari potest, sed etiam ab aliis filiis, qui instituti fuerunt, in cons. lxxi. nu. 1
16. Et quando hoc verum sit, ibid. nu. 7
17. Testamenti verba si ad unum sensum nequeunt adaptari, illum capere non debemus, etiam si presumptio apud nos esset, testatorem sensum illum habuisse, in cons. lxxi. nu. 10
18. In testamento nullo ob præteritionem posthumi legata in eo facta conservantur propter clausulam codicillarem per verba prægnantia præsentis, & futuri temporis in eo appositam, in cons. 76. nu. 4
19. Testamenta duo eiusdem tenoris, & ab eodem notario eodem die scripta quando reperiuntur, vel solum circa legata differunt, utrum valeant, & quomodo, in cons. lxxx. nu. 14. usque ad nu. 17
20. Cum testamentis duobus in substantia diversis paganus decedere non potest, ibid. nu. 15
21. De testamenti substantia non sunt legata, in cons. lxxx. nu. 16
22. Testamentum ut conferretur, error in dubio præsumitur, & nocere non debet, ibid. nu. 17
23. Testamentorum verba illa, in omnibus autem aliis bonis &c. particularia bona prius legata excludere videntur, in cons. 81. nu. 1
24. Contra, ibid. nu. 30
25. Testamenti pars dubia ab alia parte certa declarat, in cons. 83. n. 2.
26. In testamentis consanguineorum appellatio feminas quoque comprehendit, ibid. nu. 9
27. A testamento dependentia quando in divisione per verba generalia cessant remissa, & quando non, in cons. 85. nu. 5
28. In testamento an cognati per feminam coniuncti comprehendantur appellatione consanguineorum, in cons. xcv. nu. 22
29. Testamentum debet esse solenne, effectumque habere ad hoc, ut quis non dicatur sine testamento decedere, in cons. ci. nu. 10
30. In testamentis sit extensio ad casum omisum, ubicunque constat testatorem de casu omisso idem fuisse disposurum, si interrogatus fuisset, in cons. ci. nu. 13
31. Testamenti pars una declarat aliam, in cons. cvii. nu. 19
32. Testamentum potest vires assumere à substitutione vulgari, & ea tunc vim institutionis habet, & quando, in cons. 118. nu. 24
33. Testamentum præteritione filiarum est ipso iure nullum, ibid. nu. 25
34. Testamentum donec potest de iure civili dici nullum, heres scriptus non potest ex eo iure directo hereditatem adire, ibid. nu. 26. & 35
35. Testamentum quando à vitio præteritionis, & nullitatis conferretur ob clausulam omni meliori modo adiectam legato, seu relicto facto filiis, & quando secus, in cons. 118. nu. 27. & 29
36. In testamento nullo ratione præteritionis filii quid operetur clausula codicillaris, ibid. nu. 30
37. Testamentum à patre fuisse factum filius de iure præsumitur ignorare, ibid. nu. 31
38. Testamentum dicere, & declarare nullum dicitur filius, qui se se præteritum, & tanquam heres ab intestato hereditatem adit, bonorum que possessionem apprehendit, in cons. 118. nu. 41
39. In testamentis indefinita æquipollentia non universali, in cons. 119. nu. 1
40. Et quando secus, ibid. nu. 26
41. In testamentis quando appellatione filiorum nepotes ex illis continetur, in cons. 123. nu. 1
42. In testamento suo, que iura testator servari voluisse præsumatur, quando testatus est, ut cuius alicuius civitatis, in cons. 124. nu. 21
43. Testamenti, & fideicommissi in eo comprehensam scientiam diuidentes habuisse præsumuntur, ubicunque in instrumento divisionis se ad testamentum, & contenta in illo referunt, aut de testamento metio aliqua

- est facta, in cons. cxxx. nu. 16 589
- 1 Testamenti nuncupatio continentiam heredes scivisse præsumuntur, maxime si testamentum penes se habuissent, ibi. nu. 18 cad.
- 2 In testamento contenta non possunt remitti, nisi inspectis, uis, & cognitio uerbis testamenti, ibi. nu. 34 592
- Quod declaratur, & limitatur, ibi. nu. 35
- Et quomodo hæc inspectio, & cognitio verificetur, ibi. nu. 36 cad.
- 2 Testamentum, ratione præteritionis rumpere non potest filia exclusiva simpliciter à successione propter masculos, in cons. l. 50. nu. 7 659
- 2 Testamentum primum censetur revocatum, quando testator aliud faciès dixit se revocare omne aliud testamentum ab eo factum, si solum ad illud primum hæc uerba referri possunt, in cons. clxx. nu. 30 693
- 2 Testamenti pars una declarat aliam dubiam, seu generalem, ibi. n. 36
- 3 In testamentis uerba ad rēp. testamēti sunt referenda, ibi. nu. 37. cad.
- 3 Testamentum patrum filius nō tenetur scire, immo præsumitur igno- rate, in cons. clx. nu. 4 695
- 2 Testamenti in genere notitiam habens non præsumitur habere noti- tiam de omnibus in eo specialiter dispositis, nisi probetur, ibi. nu. 7
- 2 Testamentum, legata, & alia in eo contenta non præsumitur scivisse, nec ex testamento paterno adiuvisse filius ex eo, quod hereditatem pa- tris adiecit, illique se immiscuit, nisi de illius scientia constet, ibi. nu. 11 696
- Idem in aliis tanquam proximioribus ab intestato successuris, & secus in extraneis ab intestato non successuris, ibi. nu. 14 697
- 1 Testamentum primum etiam habens clausulam derogatoriam ad testa- menta facta potest per secundum revocari, quando de primo saltem specialis, & expressa mentio facta sit, in cons. cxi. nu. 12 442
- 1 Testamenta quoque de usuraria prauitate argui, & dici possunt, in cons. 168. nu. 13 616
- 1 Testamenti fratris notitiam alter frater ab intestato successurus habuisse necessario non præsumitur, neque inferri, in cons. lxxvii. nu. 12. 673
- 3 In testamento hebræorum seruari debet solennitas à iure civili requisi- ta, in cons. 28. nu. 14 93
- 3 De testamentis edictum est prohibitorium, ibi. nu. 20. 93
- 3 In testamento hebræi, in quo hebræi fuissent heredes instituti, & sub- stituti, locum habent iura de suite, & de substitutione fideicommissaria, & compendiosa loquentia, ibi. nu. 25 93
- 3 Testamentum hebræi præteritione filii, seu filiarum est ipso iure nullum, ibi. nu. 26 93
- 3 Testamentum hebræorum scribi à legis hebræicæ peritis, uel ab aliis, & huic scripturæ fidem adhiberi, si sit inter ipsos hebræos consuetudo, ea est seruanda, ibi. nu. 30 94
- Et quando, ibi. nu. 74 98
- 3 In testamento nuncupatio scriptura non requiritur de necessitate, nec dicitur de eius forma, & solennitate, ibi. nu. 35 94
- 1 Testamentum rescindi potest per querelam inofficiosa, & rumpi ex cau- sa præteritionis diffundi, & per primam potest pro parte rescindi, per secundam autem in totum rumpitur, in cons. xx. nu. 35 82
- 3 Testamentum siue iudæi, siue alterius, in quo imperator fuerit heres institutus, non ualeat, nec ex eo hereditas adiri possit, nisi omnia à iure civili pro forma, & solennitate requisita interueniant, in cons. 28. nu. 38 94
- 3 De testamentorum solennitate lex imperialis loquens ligat etiam iu- dæos habitantes in locis, in quibus ea lex est manifesta, & seruatur, ibi. nu. 40 94
- 3 Testamentorum solennitates ita seruandæ sunt, ut si notarius aliquid de illis in testis omiserit, non per errorem, sed dolo, & fraude omisisse præsumatur, & ex hac omissione de falso damnari possit, ibi. nu. 53 95
- 3 Testamenti solennitas, & factio est publici iuris, & publicam continet utilitatem, in cons. 28. nu. 53 95
- Nec tolli, nec remitti potest, ibi. nu. 54
- 3 In testamentis hebræorum etiam regulæ testamentariorum locum habent, & sunt seruandæ, in cons. 28. nu. 54 95
- 3 Testamentum fratris ratione turpitudinis infanti non potest impu- gnari ab eo, qui est in eadem turpitudine constitutus, ibi. nu. 79 99
- 3 Testamenti pars una aliam declarat, in cons. l. 7. nu. 47 195
- 3 Testamentum est quid facti, & non præsumitur, nisi probetur, in cons. 60. nu. 30 211
- 3 Testamentum in sui figura quando dicatur nullum ratione præteritio- nis, ibi. nu. 32
- Testamenti dispositio hebræica, uide in uerb. hebræus.
- Testamenti, & legatorum approbatio non faciat, ut censetur renunciati, & prædicatum legitimæ, & trebellianicæ, uide in uerb. legitima, & in uerb. trebellianica.
- 2 Testari prohibens sit successione indignus, in cons. ix. num. 1 41
- 2 Testari prohibere quando quis dicatur, & quomodo probetur, ibi. nu. 2. 190
- 2 Testari ualide princeps filiusfamilias, in cons. xvi. nu. 4. 190
- 2 Testari potest uasallus de feudo, quod est datum pro se, & quibusqueq; heredibus, in cons. l. 30. nu. 31 591
- 2 Testari prohibens, & impediens successione illius priuatur, in consilio 158. nu. 7 688
- 3 Testari iudæus secundum quam legem debeat, in cons. 28. nu. 6. 13. & 14. 91. & 92.
- 3 Testari posse secundum ius diuinum, seu attentam solennitatem iurigen- tium, & ueteris testamenti speciale est fauore pig. causæ, militis, & li- berorum, & secundum æquitatem iuris canonici, iudæis autem nul- lo modo permittitur, & quare, ibi. nu. 43 94
- 3 Testandi ius de iure Romanorum esse dicitur, ibi. nu. 18 93
- 3 Testandi facultas libera etiam quoad unam, seu plures res particula-

- res auferri non potest, quamuis hoc uellet, & consentiret, uide in uerb. testandi facultas spectaret, in cons. 30. nu. 21 194
- 2 Testandi impedimentum factum quomodo probetur, in consilio cxi. nu. 6 681
- 2 Testator ut cuius alicuius ciuitatis quæ iura in testamento suo seruauit, uoluisse præsumatur, in cons. cxxiii. nu. 21 591
- Testari an, & quando, & de quibus possit clericus, testator, & prælati ecclesiæ, & canonicus, & uicarius ecclesiæ, uide in singulis dictis uerbis.
- Testari an, & quando possit bannitus, uide in uerb. bannitus.
- 2 Testator ab intestato decedit, quando testamentum esse sine solen- nitate factum, in cons. ii. nu. 24 591
- 2 Testator reuocans simpliciter testamentum, nec uolens illud ualere, de- tur uelle intestatus decedere, in cons. 4. nu. 3 591
- 2 Testator ipso iure potest dependentia à uoluntate, & dispositione reuocare, ibi. nu. 11 591
- 2 Testator in dubio semper æqualitatem inter filios, & descendentes in- uale præsumitur, in cons. xi. nu. 19 591
- 2 Testator frustratorie uerba apposuisse non censetur, in cons. l. 2. nu. 4. 591
- 2 Testator in dubio uelle uidetur, quod pro ualiditate suæ dispositionis notarius clausulas consuetas apponat, nisi aliud expresse dixerit, in cons. 16. nu. 21 591
- Maximè si ex potestate testatoris testamentum ad sensum sapientis fore extendendum, ibi. nu. 22 591
- 2 Testator simpliciter filios suos instituit, eos, quos habere temporaria testamenti ignorabat, non instituisse censetur, in cons. l. 7. nu. 4. 591
- 1 Testator si qualitates, & conditiones in beneficio per ipsum institutum apponat, heres non potest etiam de consensu episcopi illas immu- re, sed debet omnino obseruari, in cons. 5. nu. 6. & 10. 24. cunctis. 591
- Et quando hoc uerum sit, ibi. nu. 33. & 34. 591
- 1 Testatoris uoluntas contra beneficia ab eo fundata, uel dotata contra speciem uel loci, uel causam, uel personam non potest per episcopum totum, nec pro parte alterari, sed est seruanda, ibi. nu. 3 591
- Et quando hoc uerum sit, ibi. nu. 33. & 34. 591
- 1 Testator rei suæ etiam ab eo relicta ecclesiæ potest, quam uult legare, ipso iure non improbatam apponere, secus si esset à iure improbatum, in cons. l. 1. nu. 11 591
- 1 Testator fundans, aut erigens beneficium, & altare non potest sine con- sensu episcopi qualitates, & conditiones illi beneficio uoluerit apponere, & consensu episcopi deficiente, uale de fine illis qualitatibus, & conditionibus datur, in cons. 5. nu. 14. & 20 591
- Et quando istæ qualitates, & conditiones seruari debeant, ibi. nu. 33. Et an ex diuinitate temporis hic consensus episcopi interuenire debeat, ibi. nu. 35 591
- 1 Testatoris uoluntas, & dispositioni circa qualitates, & conditiones necesse adiectas episcopus solus, & patronus solus contrauenire non possunt, secus ambo simul, in cons. 5. nu. 34 591
- 1 Testatoris uoluntas est in forma specifica seruanda, ibi. nu. 35 591
- 1 Testatoris uoluntatem episcopus non potest dispensando etiam pro una uice immutare, ibi. nu. 47 591
- Et quando hoc uerum sit, ibi. nu. 65 591
- 1 Testatoris uoluntatem, & canones episcopus pro una uice tantum dispensando non dicitur impugnare, nec tollere, nisi dispensandi po- testas illi sit expresse prohibita, ibi. nu. 66 591
- 1 Testatoris in fundatione beneficii qualitates, & conditiones appo- sitas uoluntas, & forma ab eo tradita est specificè seruanda, nec potest in aliud sine licentia pape commutari, in cons. 5. nu. 6 591
- 1 Testatoris uoluntas est pro lege seruanda, ibi. nu. 67 591
- 2 Testatoris uoluntas, uel lex seruanda, in cons. l. 1. nu. 15 591
- 2 Testatoris uoluntas ex instrumentum testamenti formiter descripta de- betur, ibi. nu. 17. & 61 591
- 2 Testatoris uoluntas ex testamento etiam inualida, minusque solennit colligitur, ibi. nu. 19 591
- 2 Testatoris uoluntas, quæ per testes, & aliquam scripturam probetur, petere non debet, quamuis scriptura fuerit inualida, quando testator nuncupatiue testari uoluit, nisi esset uitium in protocollo, quod extaret, in cons. l. 1. nu. 32 591
- Nisi que alia solennia, & requisita deficiant, ibi. nu. 33 591
- 2 Testatoris uoluntas ex testamento non lecto, nec publicato non ualeat, ut testamentum, neque ex ea quicquam peti potest, ibi. nu. 60 591
- 2 Testator quando censetur uoluisse providere masculinitati, familia, & agnationi, in cons. cii. nu. 19 591
- 2 Testatorem aliquid uelle ex mente ipsius expressa, & tacita constare potest, in cons. ciii. nu. 17 591
- 2 Testatoris uoluntas in ultimis uoluntatibus etiam uerbis illius præcipi- bus, ibi. nu. 18 591
- 2 Testatoris uoluntas maximè in fideicommissis, quoad fieri possit, est seruanda, in cons. c. nu. 57 591
- 2 Testatoris dispositio in dubio intelligitur secundum ius commune, & statum, in cons. cxii. nu. 13 591
- 2 Testatoris uoluntas ex coniecturis declaratur, ibi. nu. 17 591
- 2 Testatoris successio, & non graui attenditur in coniecturando, ibi. nu. 28 591
- 2 Testatoris mens ex subsequentibus colligitur, in cons. l. 13. nu. 47 591
- 2 Testatoris mens coniecturata in fideicommissis, & conditionibus est multum attendenda, ibi. nu. 11. 591
- Vide reliqua in uerb. mens.
- 2 Testator instituente filios masculos uniuersaliter, & filias feminas certa quantitate, ac filios institutos, si decederent sine filijs, uolens substituere, si unus cum filiabus feminis decedat, substituere non potest, & quomodo hoc uerum sit, in cons. cxvi. nu. 2 591

Index Consiliorum

Aug. Beroij.

1. Testatoris dispositio quando superflua dici possit, ibid. nu. 17. 519
2. Testatoris consuetudo primo, & deinde consuetudo loci debet attendi, ibid. nu. 19. 516
3. Testatoris mens, ex dignitate, charitate, & necessitudine illius colligitur, ibid. nu. 20. 519
4. Testatoris dispositio semper interpretatur secundum dispositionem iuris communis, uel statutorum uel consuetudinis, ibid. nu. 21. ead.
5. Testatoris mens presumpta ex dispositis testamento colligitur, in consil. 119. nu. 19. 532
6. Testatoris mens in fideicommissis, in substitutionibus, & in aliis illius dispositionibus semper debet attendi, in consil. cxv. nu. 4. 566
7. Testatoris uoluntas dubia probatur per duos, uel tres testes testamentarios, secus, si probatio ad inductionem nouae uoluntatis fieret, in consil. 127. nu. 1. 574
8. Testator in dubio idem, quod ius commune, seu loci statutum uoluisset, censetur, in consil. 139. nu. 7. 619
9. Testatoris mens coniecturata ex aliis in testamento dispositis colligitur, ibid. nu. 13. 620
10. Testatorem aliquid uoluisset, aut sentisse satis non est, nisi talis uoluntas, seu sensus in dispositionem transierit, seu ex aliis expresse dispositis colligatur, ibid. nu. 14. 621
11. Testatoris mens coniecturata tantum potest, quantum expressa, ibid. nu. 15. 622
12. Testatoris dispositio facta ex mera uoluntate non intelligitur secundum legem dispositionis, sed si ex necessitate facta esset in consil. cxl. nu. 40. 628
13. Testator in substitutione fideicommissaria censetur in dubio uoluisset disponere, secundum quod ius commune, uel municipale in eodem casu disponit, in consil. cxlv. nu. 9. 642
14. Testatoris mens in dubio ostenditur ex uerbis legatis, in consil. 159. nu. 32. 693
15. Testatoris uerba etiam secundum communem usum loquenti sunt intelligenda, in consil. 165. nu. 13. 715
16. Testatorem uoluisset extraneum praeferrere proprio filio, non est praesumendum, in consil. 7. nu. 1. 294
17. Testatoris mens praesumpta maxime ad fauorem suae posteritatis magis attenditur, quam uerba, ibid. nu. 3. 300
18. Testatorem una cum filio uocare extraneum, non est inconueniens, ibid. nu. 5. 309
19. Testatoris mens praesumpta ex dispositione iuris communis, & statuti colligitur potest, in consil. 74. nu. 5. 312
20. Testatoris mandatum de suscipiendo nomen, & arma ipsius non tendit ad conseruationem familiae, & agnationis, in consil. 76. nu. 22. 312
21. Testator substitutionem fideicommissariam simpliciter post mortem heredi faciens, illos aliter expresse non grauans, eos expresse grauasse censetur, in consil. 78. nu. 14. 316
22. Testatoris mens solum ad casum expressum restringitur per haec uerba in casu, & casibus praedictis, ut dispositio secundum uerborum proprietatem intelligatur, in consil. 79. nu. 8. 321
23. Testator non succedit, sed pupillo ille, qui per fideicommissum succedit substitutioni filio impuberi, ibid. nu. 22. 326
24. Testatoris expressa dispositio plus, quam tacita operatur, ibid. nu. 43. 335
25. Testatoris dispositio semper est interpretanda, ut iuri communi conformis sit, ibid. nu. 57. 335
26. Testatoris sententia manifestissima magis, quam uerborum interpretatio ualeat, in consil. 80. nu. 6. 338
27. Testator uolens, ut eius bona ad illos de familia sua in infinitum deueniant, nominibus collectivis utendo fideicommissum per haec uerba inter illos de familia induxit, ad quod ipsi ordine successiuo admitti debeant, ibid. nu. 8. 344
28. Testator ante prohibitionem alienationis statim post institutionem facit quoad omnia, & uniuersa sua bona expressum fideicommissum inter descendentes suos masculos, postea per simplicem prohibitionem alienationis bonorum immobilium cum causa, quia uult ea in descendentes masculos deuenire, simplex quoque fideicommissum introducere dicitur, in consil. 81. nu. 8. 344
29. Testator substitutus salua graduus praerogatiua substitutos secundum ordinem successionis ad intestato inuicem uidetur, in consil. 82. nu. 11. 353
30. Testator non praesumitur id uelle, quod non loquitur, in consil. 84. nu. 52. 365
31. Testatoris dispositio ne reddatur frustratoria, semper est interpretatio facienda, in consil. 86. nu. 21. 377
32. Testatoris dispositio in frustratoria non fit, uerba etiam impropriantur, in consil. 90. nu. 10. 387
33. Testator in dubio id uoluisset censetur, quod a iure communi, uel municipaliter introductum, in consil. xc. nu. 6. 386
34. Testator permittit heredibus aliqua bona posse alienare pro debitis, uidetur prohibuisse alienationem aliorum bonorum, & uoluisset, quod alienata in legitimam, & rebellianicam impetrentur, in consil. 91. nu. 19. 399
35. Contra ibid. nu. 21. & 26. ead. cum seq.
36. Testatoris uoluntas interpretanda, ut sit conformis dispositioni iuris, ibid. nu. 20. ead.
37. Testator si uocauit proximiores in gradu consanguinitatis secundum iuris dispositionem, de qua iuris dispositione intelligatur, in consil. 93. nu. 2. 411
38. Testatoris mens est multum consideranda in fideicommissis, ibid. nu. 6. 413
39. Testatoris uerba quomodo capi, & intelligi debeant, in consil. 95. nu. 12. & 18. 413. cum seq.
40. Testatoris dispositio quando secundum ius commune sit intelligenda, in consil. xcv. nu. 23. 414
41. Testator praefertente masculos filiabus propriis, alique feminis ab eo per masculi descendentes, id ad observationem agnationis, & familiae suae, & ad cognatorum exclusionem fecisse uidetur, in consil. xcvi. nu. 6. 416
42. Testatoris mens non attenditur, ubi uerba illius clara habemus, in consil. xcvi. nu. 1. 420

1. Nisi contrarium de mente testatoris expresse apparet, ibid. nu. 21. 428
2. De testatoris uoluntate quando euidenter, seu euidentissime constare dicatur, ibid. nu. 22. ead.
3. Testatoris dispositio ad casum, in quo si testator de eo cogitasset, uerisimiliter disposuisset, extenditur, secus, si de illo cogitasset, neque disposuisset, in consil. xcvi. nu. 9. 425
4. Testatoris dispositio in alterius uoluntatem collata si est captatoria, quatenus uideatur, in consil. 123. nu. 23. 102
5. Testatoris dispositio in alterius uoluntatem collata quando dicatur captatoria, & inuolida, & quando secus, ibid. nu. 17. uelque ad nu. 29. & nu. 31. uelque ad nu. 35. & nu. 39. & 43. 102. & 103. cum seq.
6. Reliqua uide plenus in uer. dispositio.
7. Testator si electionem, aut nominationem arbitrio alicuius, seu per uerba arbitrium boni uiri denotantia alicui committat, ipso non eligente, seu non nominante, ad inuicem ordinatum, & superiorem est recurrendum, in consil. 123. nu. 33. & 39. 103. cum seq.
8. Et quis sit ius superior, & iudex ordinarius, & an ex suo officio tunc eligere, & nominare ualeat, ibid. nu. 40. 104
9. Testator relinquendo filiae dotem, ne ea dotes maternas possit petere, ualide disponit, in consil. xlv. nu. 14. 111
10. Testatore relinquente uxorem usufructuariam omnium bonorum, si, & donec dotes suas non reperierit, & mandante, ut de bonis testatoris creditores solueret, uxor de bonis suis dotibus, illa ad hanc effectum alienando, soluere non potest, secus, si debita solum simpliciter mandaret, in consil. 19. nu. 24. 132
11. Testator non potest generaliter matrimonium prohibere, etiam si relinquat uxori aliquid, si nuptias non contraxerit, in consil. 31. nu. 9. 140
12. Testator si relinquat uxori usum, & usufructum, & adiciat, ut in eo usu, & usufructu molestari non possit, quomodo haec uerba sint interpretanda, in consil. 34. nu. 4. 150
13. Testatoris mens ex aliis in testamento dispositis, & non ex non dispositis interpretatur, & ut actus aliquid operetur, ibid. nu. 18. 152
14. Testator si tutori, seu administratori legauit liberationem a confessione inuentarii, & a redditione rationis, & casu quo teneatur rationem reddere, & reliqua restituere, ex nunc, prout extunc legauit ei omne id, in quo apparet ipsi teneri, an tutor, seu administrator rationem administrationis reddere, & reliqua restituere teneatur, in consil. 37. nu. 10. 155
15. Testator si in domibus suis iussit fieri hospitale, quod heredem instituit, illa quae domus postea alienauit, & alias emit, comprehenduntur haec impleta sub testamento dispositione, in consil. xliii. nu. 39. 185
16. Testator si legauit certam summam pecuniarum Caio, quam uoluit habere super quibusdam bonis illi pro dicta summa obligatis, deinde dicatur, item uoluit, quod quotiescunque ritius soluerit Caio dictas pecunias, talia bona sint liberi, & expedit ipsius ritii, legatum factum Caio continet quantitatem, & summam in genere, non autem in specie cum speciali hypotheca illorum bonorum, quoad ritium autem legatum est conditionale, si soluerit, in consil. 47. nu. 7. & 8. 193
17. Testator heredem suum in re ipsius heredis grauare potest, in consil. 51. nu. 10. & 20. 201. cum seq.
18. Testator ad quaedam bona se restringens alia diuersae speciei excludere uidetur, ibid. nu. 16. 202
19. Testator mandans filiis, ut aequaliter inter se diuidant, intelligitur de bonis hereditatis, & de iis, quae tempore dispositionis extabant testatoris, ibid. nu. 17. 204
20. Testatoris mens, quid legare uoluerit, ex eius consuetudine colligitur, ibid. nu. 18. 204
21. Testator debet a notario, uel saltem a testibus cognosci, & de hoc in instrumento testamenti fides est facienda, alioquin illi non crederetur, in consil. lv. nu. 3. 213
22. Testatorem fuisse sanae mentis, aut in fauore quomodo probari possit, in consil. lvi. nu. 20. 224
23. Testatoris mens ante omnia est attendenda, in consil. 57. nu. 27. 227
24. Testator si uxori suae usufructum omnium bonorum relinquat, & post eius mortem alium heredem uniuersalem instituat, uxor etiam in proprietate haeres erit, & aliter institutio fideicommissum resoluitur, in consil. 58. nu. 2. 229
25. Contra, ibid. nu. 6. ead.
26. Testator si pure unum instituit, & alium sub conditione, quomodo uterque haeres dicatur, in consil. 58. nu. 7. 230
27. Testator plus secundum uxorem, quam nepoti nato ex filio primae uxoris relinquare non potest, in consil. 60. nu. 55. 242
28. Et an legitima filio, uel nepoti debita sit in hoc consideranda, & ante omnia detrahenda, ibid. nu. 56. ead.
29. Ex testatoris dispositione quando, & quomodo sit standum dicto, & declarationi alicuius, in consil. lxi. nu. 3. 243
30. Testatoris mens in ultimis uoluntatibus praecipue in fideicommissis praedominatur omnibus, in consil. 63. nu. 17. 252
31. Testator, quod si de hoc cogitasset, uel interrogatus fuisset, idem disposuisset, est argumentum fallax, & quomodo procedat, in consil. 63. nu. 36. 256. & in consil. xcix. nu. 13. 430
32. Testatoris dispositio facta in uno casu porrigitur ad alium, in quo testator uerisimiliter idem disposuisset, si de eo cogitasset, aut interrogatus idem disposuisset, in consil. 63. nu. 17. 252
33. Et an, & quomodo hoc sit uerum, ibid. nu. 36. 256. & in consil. cii. nu. 13. 436
34. Testator quandoque multa apponit, quae uiriant, uel uiriant, maxime quando per modum conditionis exprimuntur ea, quae sunt impossibilia secundum naturam, uel de iure, uel de facto, uel ratione perplexitatis, in consil. 64. nu. 9. 260
35. Testatoris mens praesumpta, quod substitutus non praefertur coniuncto, Y 4 quomo.

- quomodo ex aliis dispositis in testis colligatur, in conf. 66. n. 37 577
- 1 Testatoris mens, & uoluntas quomodo à lege conferretur, interpretetur, & imaginetur, in conf. 67. nu. 8 279
- 2 Testatoris prouiso specialis derogat generali, in conf. 68. nu. 16 286
- 2 Testator si primo instituit filium in rebus certis, postea filios masculinos heredes universales instituit, & si omnes decederent sine liberis, Titium substituit, filii tantum, & non filii sub illa conditione, si omnes decederent, comprehenduntur, in conf. 70. nu. 11 293
- 1 Testatoris generalis dispositio ad incognita, & incognita non extenditur, in conf. 17. nu. 5 66
- 1 Testatoris mens debet conuenire naturalibus, & illi, quod magis communiter potest accidere, ibid. nu. 11 cad.
- 2 Testatoris mens potius, quam uerba expressa sunt consideranda, ibid. nu. 18 67
- 2 Testatoris dispositio quomodo ad personas, quas ignorauit, non extendatur, ibid. nu. 28 69
- 2 Testator filios suos heredes inaequales facere, & alterum tantum ad restitutionem dotum grauare potest, in conf. 22. nu. 5 90
- 2 Testator in dubio praesumitur scuisse uires suorum reddituum, & patri monii, ibid. nu. 9 91
- 2 Testatoris intentio in dubio limitatur, & declaratur, causa aequalitatis inter liberos seruanda, in conf. 22. nu. 13 cad.
- 2 Testator uoluntas à papa, & à principe potest mutari, tolli, aut derogari, & quomodo, ibid. nu. 23 93
- Sed non ab eo, qui papam, aut imperatorem in superiorem recognoscere, ibid. nu. 44 94
- 2 Testator non potest diuisionem inter heredes simpliciter, & perpetuo abique expressione causae prohibere, in conf. 22. nu. 24 93
- Sed ad tempus etiam abique expressione causae recte prohibet, ibidem nu. 26 cad.
- 2 Testatoris estimationi in arbitrando partes hereditibus praestatas non est standum, sed alterius boni uiri iudicio, si is arbitrandum esset in magna quantitate deceptus, quando uerbis arbitrium boni uiri importantibus usus esset, ibid. nu. 71 98
- 2 Testator pro aequatione partis unius ex filiis suis hereditibus uolens ei certam summam de bonis acquirendis assignari, idem etiam in casu non acquisitionis pro aequalitate inter suos filios heredes conferenda uoluisse censetur, ibid. nu. 73 cad.
- 2 Testator potest grauato remittere cautionem legatorum, in conf. 92. nu. 394
- 2 Testator excludendo substitutum ob filios, & descendentes natos ex legitimo matrimonio uidetur successorum decorem considerasse, in conf. 167. nu. 7 723
- 2 Testator faciens mentionem de filiis naturalibus natis ex legitimo matrimonio uidetur naturam, & non accidens inspersisse, ibid. nu. 8
- 2 Testatore iubente simpliciter in familia relinqui, de familia testatoris, & non de familia grauati intelligitur, in conf. 176. nu. 72 775
- 2 Testator familiae suae magis, quam grauati, seu alterius prouidere in dubio uoluisse censetur, ibid. nu. 73
- 1 Testatores semper praesumuntur uelle conservari debere agnationes, & familias, in conf. 188. nu. 12 706
- 1 Testatoris consuetudo scripturam dubiam interpretatur, in conf. 41. nu. 6 569
- 3 Testator si instituat filios in ea parte, quae eos tangit de iure, de quo iure intelligitur, in conf. 28. nu. 60 96
- 3 Testator si constituit debitum, prout in tali scriptura, an probetur debitum, in conf. xv. nu. 21 40
- Quid, si testator se debere iurauit, ibid. nu. 21
- 3 Testator si pro exoneratione conscientiae mander debita solui, debent solui debita etiam praescripta, in conf. xv. nu. 28. 49. & 51. ubi id declarat, & limitatur. 41. & 43
- 3 Testator si leget Titio decem, quae illi debet, quando ualeat legatum, etiam si re ueta non deberet, ibid. nu. 52
- 3 Testator in dubio semper censetur disposuisse potius secundum statuta suae ciuitatis, quam secundum ius commune, in conf. 47. nu. 11 153
- 3 Testator si uoluit suam dispositionem, & uoluntatem debere seruari, in telligi, & interpretari, ut iacet, & de uerbo ad uerbum, & contrafaciētes priuauit, tunc filii positi in conditione cum qualitate masculinitatis non dicuntur uocari, & honorari, in conf. 57. nu. 63 198
- 3 Testator heredes ab intestato uenientes grauare potest, etiam si illos non honorat, ibid. nu. 71 200
- 2 Testator in dubio uidetur uoluisse conformare se cum dispositione iuris, in conf. 134. nu. 10 606
- 2 Testatoris uoluntas interpretanda est, ut per eam aequalitas inter filios, & filias seruetur, ibid. nu. 15
- Testatoris ultima uoluntas, uide in uerb. ultima uoluntas.
- Testatoris mens praesumpta, uide in uerb. mens.
- Testatoris dispositio, uide in uerb. dispositio.
- Testatoris prohibitio, uide in uerb. prohibitio.
- Testatoris confessio, & liberatio, uide in uerb. confessio, & in uerb. liberatio.
- TESTIMONIUM: A testimonio repellendi sunt inimici, in conf. 198. nu. 18. 561. & in conf. 201. nu. 33 771
- 3 TESTIFICARI in causa criminali pauper, & inops non potest, in conf. cc. nu. 7 566
- 3 Testificari in causa criminis, & homicidii non potest bannitus in penam furcaram propter sortum, in conf. cci. nu. 31 571
- 1 TESTIS idoneus quando sit pater, uel mater in causa filiae, & quando non, in conf. 3. nu. 4 108
- 1 Testes singulares, & de auditu etiam in iudicio uti possidetis parum, uel nihil prosunt, in conf. 19. nu. 30 62
- 1 Testibus super affirmatiua deponentibus etiam uni magis, quam super

- negatiua, est credendum, in conf. 33. nu. 9 109
- 3 Testis deponens de uisu coadiunatur ex dicto alterius deponentis de auditu, & de fama publica, in conf. cci. nu. 39 177
- 1 Testis unus non sufficit cum iuramento ad probandum ius feudum in castis, seu aliis bonis temporibus ab ecclesia, uel clerico in territorio imperatoris, aut alterius principis reatis, atque possessis, in conf. 82. nu. 9 370
- 1 Testibus maiorem auctoritatem habentibus, diuoribus, & nobilibus in dubio standum est, in conf. 89. nu. 10 371
- Quod limitatur, ibid. nu. 39
- 1 Testium maioris partis dicto statui, quando plures ad aliquid probandum fuerint assumpti, etiam si alii non fuerint uocati, uel non deposuerint, ibid. nu. 19 376
- 1 Testes secreti, & separatim ab aliis, & à partibus sunt examinandi, ibid. nu. 20 376
- 1 Testis instat sunt assumpti à iudicibus pro eorum informatione, ibi nu. 1
- 1 Testes potius dicuntur periti assumpti, quam iudices, seu arbitri, & de illis, ut de testibus magis est iudicandum, quam ut de iudicibus, uel ut de arbitris, in conf. 89. nu. 35 377
- 3 Testis in dicto uariant non est fides adhibenda, in conf. cci. nu. 12. 171
- 3 Testes in criminalibus concordantes in circumstantiis, & qualitatibus substantiis, ut in loco, tempore, & delicto concludenter probant, nec super quibusdam circumstantiis, & qualitatibus non substantiis, neque necessariis discordant, in conf. cci. nu. 35 377
- 3 Testis unus si dicat, Titium occidisse Sempronium cum ense, & alius dicat cum roncha, probant plenè, neque ob hoc dicuntur singulares, nec uarii, ibid. nu. 36 377
- 3 Testis unus licet plus dicat, quam alius, non tamen ob hoc dicuntur uarii, neque discordes, si in facto principali conueniant, ibid. nu. 37
- 3 Testis dicens falsum super uno articulo non probat super aliquo alio, si illa substantiam negotii, & facti principalis tangeret, secundum circumstantias, & qualitates aliquas non substantiales, nec necessarias, in conf. cci. nu. 38 377
- 1 Testium fides dignior, & omni exceptione maiorem probatio dispositione legis fienda ad hoc ut talis facta dicatur, quid requiritur, in conf. 89. nu. 29 377
- 1 Testium peritia, & qualitas, quando tractatur de informando iudicem, potius attenditur, quam nobilitas, & dignitas, ibid. nu. 39 377
- 2 Testium nomina in testamentis, & instrumentis quomodo, & cum quibus qualitatibus sint describenda, in conf. 1. nu. 40 377
- 2 Testes rogari à testatore, & adhiberi esse debent de solennitate testamenti, alioquin testamentum non ualeat, in conf. 1. nu. 42. & 44. 377
- 2 Debet etiam ipse testatorem tempore, quo fit testamentum, cognoscere, & hoc est in testamento scribendum, uel saltem dici debet in testimonio aut notarium, aut testes illum cognouisse, ibid. nu. 43 377
- 2 Testes an, & quando praesumantur rogari ex eo, quod in protocollo testamentum sunt descripti, & se descripti passi fuerint, ibid. nu. 44 377
- 2 Testis unus in testamento descriptus si deponat rem aliter fuisse, quam notarius scripserit, & alii testes ad perfectam testamenti iudicialitatem per se non sufficiant, testamentum redditur suspectum, illaque fides non adhibetur, in conf. 6. nu. 1 377
- 2 Testes singulares admittuntur in causis mere possessoris, in conf. 9. nu. 4 377
- 2 Testes singulares non concludentes de suo proximo sensu, sed de communitate, iudicio suo concludenter non probant, ibid. nu. 9 377
- 2 Testes singulares quando non probant, & quando probare dicantur, ibid. nu. 10 377
- 2 Testium probatio super facto, quod non releuat, non est facienda, in conf. 28. nu. 54 377
- 2 Testes singulares quando plene probant, & quando non, in conf. 28. nu. 17 377
- 2 Testibus de auditu, & de fama publica statui in antiquis, ibid. nu. 10 377
- 2 Testes quomodo in instrumentis describi debeant ad hoc, ut instrumentum habeat effectum, illique credatur, in conf. 5. nu. 4 377
- 2 Testes duo, aut tres testamentarii probant uoluntatem testatoris debili, secus si probatio fieret ad inductionem nouae uoluntatis, in conf. 127. nu. 1 377
- 2 Testes duo, aut tres satis probant inductionem nouae uoluntatis in dispositionibus ad pias causas factis, ibid. nu. 2 377
- 2 Testes qui, & quot requirantur ad probandum contra instrumentum, in conf. 147. nu. 35 377
- 2 Testes idonei, omni quae exceptione maiores qui dicantur, ibi nu. 36 377
- 2 Testes de auditu, de credulitate, & singulares non dicuntur propius, ibid. nu. 37 377
- 2 Testium idoneitas, & integritas debet articulari, & probari per alios testes, quando testes idonei, omni quae exceptione maiores requirantur, ibid. nu. 38 377
- 2 Testes contra contractum, & ad illius inualiditatem induci quales requirantur, in conf. clviii. nu. 11 377
- 2 Testes singulares non probant, in conf. clxxi. nu. 30. 377
- 2 Testium singularitas inducitur ex diuersitate locorum, uel temporum, in conf. clxxi. nu. 31 377
- Et maxime in actu reiterabili, ibid. nu. 32
- 2 Testium probatio dubia debet contra producentem interpretari, ibid. nu. 33 377
- 2 Testes in actu reiterabili debent de eodem loco, & tempore deponere, alia sunt singulares, ibid. nu. 32 377
- 2 Testes producti ad probandum legitimationem alienius esse ab aliquo facta quales esse, & quid probare debeant, in conf. 177. nu. 69 377
- 2 Per testes probati potest mandatum, & uoluntas patris praedicta ad legitimandum filium, in conf. clxxxix. nu. 7 377

Index Consiliorum

Aug. Beroij.

Testes ad perpetuam memoriam examinati an probent absque eo, quod iterum examinentur, & quando sunt iterum examinandi, & quando non, ibid. nu. 8.

Testes etiam post conclusum in causa & publicatis attestacionibus in termino reprobatiori non examiniuntur, in consil. 129. nu. 16. 509

Testis extra capitula, & de aliis non contentis in capitulis deponens non probat, & suspectus redditur, in consil. 124. nu. 24. 498

Testis tractans de suo interesse, & ad se relevandum non est idoneus, ibid. nu. 27.

Testes esse non possunt locator, & venditor inter emptores, & conductores de iis, quae tempore contractus facta fuerunt, ibid. nu. 28. ead.

Testes singulares, suspecti, & qui reuocant dicta sua, & deponunt non verisimilia, & varia, non probant, in consil. 126. nu. 22. 502

Testis familiaris, famulo, & domestico fides non adhibetur, in consil. exct. nu. 36. 721

Testis idoneus non est filius etiam inter uolentes, ne ad inditium quidem, & semiplenam probationem faciendam, cuiusque dictum parenti non nocet, in consil. cxv. nu. 6. 742

Testis unus dictum ut inditium, ac semiplenam probationem faciat, quid requiratur, ibid. nu. 7.

Testis idoneus, & legitimus non est filius contra patrem, ibidem nu. 8.

Testium receptionem procurator nouus, qui loco examinis interit, constitui potest, in consil. 24. nu. 6. 81

Ibid. in remissionis ad testes examinandos extra curiam seruatur, ibidem numero 7.

Ad testes recipiendum, & examinandum exequutor, seu iudex datus quae potestatem habeat, & an super legitimitate mandatorum pronuncietur possit, ibid. nu. 9.

Testes de falso, uel de crimine redarguere non potest procurator etiam habens mandatum generale cum plena, & libera, nisi dominus hoc specialiter mandauerit, in consil. 25. nu. 11. 83

Testium reprobatio in personis, & dictis tepius de iure fieri potest, in consil. 26. nu. 10. 88

Testes quando debent esse idonei, & omni exceptione maiores, debet habere eorum qualitas, & conditio capitulari, & per alios testes probari, alias non probarent, in consil. 37. nu. 44. 277

Testes duo, uel tres ultra contrahentes necessario in instrumento publico ad illius essentiam descripti esse debent, in consil. 88. nu. 2. 279

Et quale debeant esse hi testes, ibid. nu. 3.

Testes instrumentarii alias inhabiles solum de consensu partium in instrumentum expresso admittuntur, & non aliter, ibid. nu. 4. ead.

Ibid. dubio consensus iste non praesumitur, ibid. nu. 5.

Testes quando esse possunt religiosi, & monachi pro facto, & utilitate in monasteriis, & quando non, ibid. nu. 7.

Testes, & pars in uno, eodemque actu quis esse non potest, in consil. 88. nu. 8. 280

Testes in instrumento descripti dicuntur rogati, quando sub abbreviatura scriptum fuit, testibus &c. in consil. xcii. nu. 9. 288

Testes de uniuersitate quando pro ipsa uniuersitate, & ad probandum unum actum sunt idonei, & admitti debeant, & quando secus, in consil. 99. nu. 1. 290

Et quid de uniuersitate in testes produci debeant, ibid. nu. 13. & 14. 293

Et an illorum adminiculo indigeant, nec ne, ibid. nu. 12. 292

Per testes regulariter, & de iure negatiua probari non potest, in consil. 99. nu. 1. 290

Per testes quinque, uel sex probatio non excluditur a statuto excludente probationem per testes, ibid. nu. 2.

Testes deponentes per eademmet uerba non probant, & subornati praesumuntur, in consil. 94. nu. 1. 293

Et quando hoc sit uerum, & quando non, ibid. nu. 12. 294

Testes singulares in dictis suis non probant, in consil. 94. nu. 2. 293

Quod limitatur, ibid. nu. 13.

Testium maior numerus in probanda possessione facit obtinere in possessione iudicio, ibid. nu. 3. 293

Et quomodo hoc sit uerum, ibid. nu. 14. 295

Testes in probanda possessione certi temporis deponentis unus de maioribus, & alius de minori tempore, in minori concordat esse dicuntur, ibid. nu. 4. 293

Testes deponentes in specie sunt praeferrendi testibus in genere deponentibus, ibid. nu. 7. 294

Testes singulares de diuersis actibus possessoris deponentes admittuntur in possessionis ad probandam possessionem rerum corporalium, in consil. xciii. nu. 13. ead.

Testes deponentes in causa propria, & ex qua commodum, & incommodum percipere possunt, non est idoneus, ibid. nu. 15. 295

Testes idonei non sunt illi de uniuersitate in causa uniuersitatis, quae commodum, & incommodum singulare de uniuersitate concernit, ibid. nu. 16. ead.

Testes summarie, & in indicio summario examinati fidem etiam inter eadem personas super eadem causa in alia instantia non faciunt, nisi iterum examinentur, in consil. 94. nu. 18. ead.

Testis si deponat extra articulum, eius dictum non ualet, in consil. xcvi. nu. 296. & in consil. 99. nu. 5. 301

Testes deponentes de auditu auditus non probat, in consil. xcvi. nu. 2. 296

Testis affinis non est idoneus, ibid. nu. 3.

Testes singulares non probant, nec etiam una cum aliis, ibid. nu. 5. ead.

Testis solus, & unicuique solum semiplenam probationem facit, ibidem numero 6.

Testis idoneus, & omni exceptione maior quando a iure in aliquo actu requiritur, non sufficit illam esse in se talem, sed debet articulari, &

probari per alios testes, eum esse talem, in consil. xcvi. nu. 8. 297

Testis examinatus contra unum non debet alii nocere, in consilio xcvi. nu. 1. 298

Testis examinatus ante ceptum iudicium, & ante litem contestatam nullam facit fidem, nec nocet, ibid. nu. 8.

Testes examinati in una instantia fidem in alia non faciunt inter alias personas, nisi tales personae essent, quibus sententia inter alios lata noceret, in consil. xcvi. nu. 2. 298

Testis examinatus non nocet illi, qui ad eius examinationem citatus non fuit, etiam si testis de directo contra illum deponeret, ibidem numero 7.

Testis unicuique, & singularis quantumcumque honestus, & in dignitate positus nullam plenam fidem facit, ibid. nu. 9.

Et quando saltem praesumptionem, & semiplenam fidem faciat, ibidem numero 10.

Testis unus dictum in praedictum producentis plenam facit fidem, ibidem nu. 11.

Testes per eundem sermonem, & eadem uerba deponentes tanquam subornati non probant, quando certa uerba formalia non sunt probanda, sed factum aliquod, in consil. 97. nu. 1. 299

Et maxime quando testes non sunt integri, & legitimi, ibid. nu. 2.

Testes domesticis, & alii inhabiles quare a testificando repellantur, ibid. nu. 4.

Testes domesticis, & alii inhabiles non admittuntur etiam, quando sola ueritate inspecta procedi potest, ibid. nu. 5.

Testes non solum probatorii, sed etiam reprobatarii aliorum testium admittuntur in causis, in quibus proceditur sola ueritate inspecta, idem in causis ecclesiasticis, ibid. nu. 6.

Testes non deponentes de identitate rei non probant concludenter, in consil. 98. nu. 1. 300

Testis de auditu, & credulitate non probat, in consil. 98. nu. 3. ead.

In testibus aliquorum appellatio potest in duobus uerificari, ibidem numero 5. ead.

Testis non probat, quando ratio dicti sui necessario non concludit, in consil. 62. nu. 7. 217

Testes singulares in dictis suis non probant, in consil. xcix. nu. 1. 201

Testes de diuersis summis deponentes, unus de maioribus, & alius de minoribus, & quando in minori concordat esse, & de illa concludenter probare dicuntur, ibid. nu. 2.

Testes post publicationem prohibentur recipi, & examinari timore subornationis, in consil. c. nu. 1. 302

Et cessante hoc timore etiam post publicationem possunt recipi, & examinari, ibid. nu. 2.

Testes in causa inquisitionis etiam post publicationem possunt recipi, ibid. nu. 3.

Testes noui super articulis directo contrariis, uel eisdem publicatis attestacionibus possunt produci propter timorem falsitatis, ac illam inueniendam ibid. nu. 7.

Testium publicatione non rite, & absque partis citatione facta, alii testes produci possunt, in consil. c. nu. 8. 302

Testes alios produci posse publicatis attestacionibus, sed nondum per partem didicistis, nec uisus, doctores magis communiter uoluerunt, ibid. nu. 9.

Et hoc magis procedit, quando uerisimiliter constaret, partem illas non didicisse, ibid. nu. 10.

Testes repetere, & nouos reproducere iudex ex officio post conclusum in causa usque ad sententiam, quoties uoluerit, potest, in consilio 100. numero 13. 303

Et facere, ut reproducantur ad eorum dicta declaranda, & ueritatem experientiam, ibid. nu. 15.

Etiam si pars id simpliciter procuraret, & instigaret, ibid. nu. 18.

Et quomodo id procedat, ibid. nu. 20.

Testes contrarii, & uacillantes in causa criminis non probant, nec sunt ad concordiam reducendi, etiam si reduci possent, debentque pro ueritate eruenta torqueri, in consil. 98. nu. 19. 563

Testis de factione contraria, & de sequacibus inimicorum nullam facit fidem, in consil. xcix. nu. 9. 565

Testis singularis non facit fidem ad condemnandum, ibid. numero 13. ead.

Testes mille singulares uni testi tantum aequivalent, ibid. nu. 14. ead.

Testibus sibi inuicem contrariis non est fides adhibenda, in consil. 100. nu. 8. 566

Testi inimico non est danda fides, ibid. nu. 9. 567

Reliqua uide in uerbis inimicus.

Testis deponens per uerbum credit fidem non facit, in consil. cc. nu. 11. 567

Testes examinati in una causa coram uno iudice faciunt saltem in alia causa inditium, & qualemque praesumptionem, quamuis plenam fidem non faciant, in consil. cci. nu. 23. 570

Testes noui, & antiqui possunt ad corroborandum, & declarandum dispositiones factas produci, & repeti, in consil. c. nu. 14. 303

Testes si iudex ex officio faciat reproduci, & repeti, non est timor subornationis, ibid. nu. 16.

Testes producendi etiam post didicta testificata cautela, ibid. nu. 18.

Et quando procedat, & quando non, ibid. nu. 20.

Testium probatione quomodo possit se iuuare debitor iuraas non probare solutionem, nisi per instrumenta, in consil. c. nu. 19. 303

Testes idonei honesti, & fidei digni quando requiruntur, debet prius de illorum qualitate, bonitate, & honestate constare, alias illis non creditur, in consil. clxi. nu. 8. 462

Nec relationi eos producentis, aut in eis se fundantis standum est, quod sint tales, ibid. nu. 10.

Testis

Index Consiliorum

- 1 Testis quando esse possit uenditor in iudicio finium regundorum, & quando non, in consil. 77. nu. 2. 249
- 2 Testis nemo esse potest in causa sua, uel quæ per indirectum potest esse sua, ibid.
- 3 Testis unus de ueritate, & de ipso actu deponens, & alius deponens de confessione extrajudiciali parte presente facta sunt ad plenam probationem coniungendi, in consil. 80. nu. 20. 259
- 3 Testes quorum aliqui de uisu, & aliqui de fama publica deponunt, se inuicem coadiuant, in consil. xliii. nu. 58. 142
- 3 Testis unus cum fama publica plena probat, ibid. nu. 59. Et quando, ibid. nu. 61.
- 3 Testis unus de uisu, & testes plures de auditu, & de credulitate, concurrentibus aliis legitimis iudiciis, uel presumptionibus quando sufficiant, & probent, in consil. xliii. nu. 62. 142
- 3 Testes de auditu in iudicio meri possessorii probant, ibid. nu. 63. ead.
- 3 Testes ad probandum negatiuum quomodo concludere, & deponere debeat, in consil. xlv. nu. 17. 148
- 3 Testes omnes ad impugnandum instrumentum publicum non sunt idonei, ibid. nu. 18.
- 3 Testes examinati coram uno iudice in alio iudicio ut fidem inter easdem personas coram alio iudice, & in alia instantia faciant, quid requiratur, in consil. 48. nu. 22. 159
- 3 Testis deponens solum super capitulis, & nolens interrogatoriis partis aduersæ respondere, uel obscure respondens non probat, & habetur pro non examinato, imo & subornatus censetur, in consil. lviii. nu. 24. 206
- 3 Testes singulares probant possessionem, uel quasi in genere, in consilio 64. nu. 3. 227
- 3 Testes, qui melius probent, ad officium iudicis spectat diligenter considerare, ibid. nu. 10. 228
- 3 Per testes quomodo ætas maior, uel minor probari possit, ibid. nu. 11. ead.
- 3 Testes super probatione ualoris, & pretii si uariant, quibus sit standum, in consil. cii. nu. 34. 110
- 3 Testibus negantibus quando ita credatur, sicut affirmantibus, ibidem numero 30.
- 3 Testis idoneus non est ille, qui iura aliqua concessit, in causis, in quibus de illis iuribus agitur, etiam si nullum commodum, uel incommodum esset percepturus, in consil. cxxiii. nu. 7. 176
- 3 Testis dictam semper magis interpretatur, & recipitur contra producentem, quam pro ipso, in consil. 134. nu. 8. 376
- 3 Ex est commune inter ipsos litigantes, fidemque facit contra ambos, magisque contra producentem, ibid.
- 3 Testis esse non potest iudex contra christianum, ibid. nu. 20. 378
- 3 Testibus quando magis, quam scripturæ notarii standum sit, & quando e contra, in consil. clxiii. nu. 11. 468
- 3 Testis suspectus est, qui tractat de suo interesse, & de se exonerando, in consil. 164. nu. 22. 471
- 3 Testes probantes ex aspectu, & iudicio suo falsum deposuisse dici non possunt, in consil. 164. nu. 9. 470
- 3 Testis unus dictum de uisu est sufficiens, & legitimum inditium ad torturam, & inquisitionem formandam, in consil. 168. nu. 2. 480
- 3 Testis idoneus in criminalibus an sit mulier, ibid. nu. 4.
- 3 Testes etiam de credulitate probant defensionem, in consil. clxxxiii. nu. 9. 549
- 3 Testes de maiori summa deponentes non probant de minori, in consil. cv. nu. 6. 315
- 3 Testes examinati in una causa, & in uno iudicio an in aliis prosint, & probent, in consil. ccx. nu. 4, & 19. ubi declaratur, 602. & 605.
- 3 Testibus non uerisimilibus deponentibus non creditur, in consilio ccxii. nu. 11. 610
- 3 Testes, qui probent læsionem ultra dimidiam iusti pretii, & uerum ualorem rei, ibid. nu. 12.
- 3 Testis confobrinus, & agnatus non est idoneus, ibid. nu. 13. ead.
- 3 Testis falsitas in uno commissa reddit totum illius dictum falsum, in consil. 78. nu. 17. 254
- 3 Testes plures de uisu requiruntur ad condemnandum aliquem de crimine in penam corporalem, & quales esse debeant, in consil. clxxvii. nu. 9. 508
- 3 Testis unus idoneus de uisu, & confessio facta in tormentis sine persecutione non facit plenam, & directam criminis probationem, ibidem nu. 11.
- 3 Testis de auditu alterius deponens non concludit, in consil. clxxvii. nu. 12. 509
- 3 Testes non debet torqueri ad extorquendum ab eo, an aliquem cognouerit, in consil. 179. nu. 2. 515
- 3 Testi uni neganti magis credendum, quam uni tantum testi affirmatiui probanti, ibid. nu. 6. 516
- 3 Testis unus quando inditium sufficiens ad torturam faciat, ibid. nu. 7. 516
- 3 Testes criminalibus sunt cum maiori subtilitate interrogandi, in consil. 193. nu. 5. 546
- 3 Testes qui in criminalibus, & qui in civilibus requirantur. ibid. nu. 7 in civilibus, ibid. nu. 8.
- 3 Testis unus de uisu etiam cum multis iudiciis, & cum iuramento in criminalibus plenam fidem non faceret sine confessione inquisiti saltem in tormentis extorta, in qua perseverauerit, in consil. cxviii. nu. 11. 546
- 3 Testis unus quando faciat semiplenam probationem, & inditium sufficiens ad torturam, ibid. nu. 17.
- 3 Testis dictum indefinitum, & dubium nihil probat, & ad fauorem rei contra producentem interpretatur, in consil. cxviii. nu. 26. 547

Augustini Beroij.

- 1 Testis de auditu non probat etiam semiplene, ibid. nu. 27. Et quando aliquam presumptionem, seu probationem faciat, ibidem numero 28.
- 3 Testis si in eodem iudicio bis super eodem contraria deponat, cui dictum sit standum, in consil. cxviii. nu. 29.
- 3 Testis unus de uisu quando semiplene probet, ibid. nu. 35. ead.
- 3 Testis debet deponere de loco, nec sufficit dicere, se non recordari, ibidem est de tempore, in consil. cci. nu. 40.
- 3 Testis unus si recorderetur de tempore, & alius non tamen plene probaret, nec dicuntur singulares, nec uarii, si in facto principali conuenerant, ibidem.
- 3 Testes possunt deponere contrarium eius, quod quid confessus fuisset docendum de errore confessionis, ibid. nu. 41.
- 3 Testium duorum, uel plurium uim quando, & contra quem habeat confessio unius, ibid. nu. 42.
- 3 Testes in causa inquisitionis bis recipi possunt, & quomodo, in consil. clxix. nu. 18. 483
- 3 Testes in causa criminali idonei, & omni exceptione maiores requirantur, ibid. nu. 19.
- 3 Testes qui dicantur idonei, & omni exceptione maiores, ibid. nu. 20.
- 3 Testes ubicunque in aliquo actu requiruntur idonei, & omni exceptione maiores, ultra quod tales fuerint in causa examinati, debet etiam per alios testes probari, illos esse tales, ibid. nu. 21.
- 3 Testis de auditu auditus non probat etiam semiplene ad effectum inquirendi, in consil. 170. nu. 11.
- 3 Testis de fama publica deponens, ut fidem faciat, quomodo debeat deponere, ibid. nu. 12.
- 3 Testis in substantia facti conuenire sufficit, licet diuersis uerbis idem tamen importantibus utatur, nisi certa uerborum forma probante esset, in consil. 173. nu. 17.
- 3 Testes domestici, inhables, & singulares admittuntur ad probationem, prouocationem fauore prouocati, in consil. 173. nu. 26. 474
- 3 Testes de credulitate deponentes pro reo sufficiunt, ibid.
- 3 Testes non dicuntur singulares, quando in effectu in eo conueniunt, quo est controuersia, & quod probari debet, in consil. 175. nu. 55. 519
- 3 Testis idoneus contra alium etiam ad inditium non est participis criminis, nisi in quibusdam casibus, in consil. 175. nu. 62. 520
- 3 Et quid tunc requiratur, ibid. nu. 64.
- 3 Testes ad probandum crimen directè quomodo de uisu deponere debeant, in consil. 70. nu. 10. 158
- 3 Testi ualde amico, domestico, & familiari in criminalibus, in quibus pena sanguinis est imponenda, non est credendum, ibid. nu. 6.
- 3 Testi infami non est credendum, ibid. nu. 7.
- 3 Testis confessio cum tortura, uide in uerb. confessio. Per testes 20, & quomodo acta, & processus probentur, uide in uerb. acta, & in uerb. processus.
- De statuto loquente de probatione per testes, uide in uerb. statuto.
- 1 T E X T U S in rubro, & in § si autem creditor in auctor. de nō alim. aut permittit. rebus declaratur, in consil. 127. nu. 25. 194
- 3 T I G N A in pariete communi quando possint imponi, in consil. cxxviii. nu. 9. 571
- 1 T I M O R institutionis non est sufficiens, ut rei iudicare possit remanere, & quomodo, in consil. 187. nn. 52.
- 1 T I T U L U S principaliter allegatus quando, & ex quo cursu temporis probetur, & presumatur, in consil. vi. nu. 14. 11
- 1 Tituli superuenientia non iustificat possessionem beneficii uolentem, & uictoriam, in consil. xii. nu. 6. 44
- 1 Tituli superuenientia, & imperitatio beneficii quando retrahat, & pro rem possessionem in iustam, & temerariam iustificare possit, & quando non, ibid. nu. 8. & 14. 44. cum leg.
- 1 Titulum, seu beneficium habere non dicitur is, qui habet pensionem, in consil. 17. nu. 10. 13
- De transactione, compromisso, & compositione super titulo beneficii, uide in uerb. transactio, compromissum, & compositio.
- 1 Titulus multiplicatus, & ius superueniens etiam in beneficiis probat, in consil. xviii. nu. 15. 57
- 1 Tituli uim in laicis non habet detentatio simplex etiam per tempus immemorabile quoad ea, quorum laici sui natura, & regulariter sunt incapaces, in consil. xxi. nu. 16. 70
- 1 Titulus simoniacus est à canone reprobatus, nullumque ius transmittit, ibid. nu. 17. 71
- 1 Titulus ex parte præscriptoris quando in præscriptione requiratur, in consil. xxv. nu. 12. 83
- 1 Tituli, & concessionis uim habet præscriptio temporis immemorialis etiam in iis, in quibus ius commune rehsit, in consil. 67. nu. 18. 217
- 1 Tituli, & priuilegii uim habet consuetudo temporis immemorialis, in consil. 81. nu. 14. 25. & 24. 346 cum leg.
- 1 Titulum probare non tenetur fundans se in consuetudine temporis immemorialis, sed sufficit illum allegare, in consil. 81. nu. 25. 347
- 1 Tituli iusti uim habet etiam aduersus ecclesias usus tanti temporis, de cuius initio memoria in contrarium non extat, quamuis de criminalibus non constet, in consil. 84. nu. 15. 377
- 1 Tituli uim in laicis quoad spiritualia non habet tempus immemorabile, sed quoad temporalia, in consil. 84. nu. 18. 378
- 1 Titulum uerum, & legitimum habens tenetur stare gestis utiliter per eum, qui se pro rectore ecclesiæ gerit, & pro tali reputatur, & est in possessione ecclesiæ, titulumque habet saltem coloratum ab eo, qui non conferendi habet, in consil. 87. nu. 2. 385
- 1 Titulum coloratum habens ab habente aliàs ius conferendi ecclesiæ si uolenter sit electus, potest interdico unde ui agere, & possessionem restitutionem

Index Consiliorum

Aug. Beron.

- restitutionem obtinere, ibid. nu. 4. ead.
- Titulus ualidus habetur a defuncto, uel herede in remedio l. fin. C. de ead. diu. adia. tollen. quomodo accipitur, & confideretur, ut ex eo quis sit legitimus contraditor ad impediendam militionem in possessionem, in consil. 55. nu. 7. 219
- Reliqua de hoc uide in uer. remedio l. fin. & c.
- Titulus etiam coloratus in possessionis iustitiam, in consilio. 55. nume. 10. 15. 221
- Ex titulum ordine argumentatio sapissime fallax reperitur, in consil. 21. nu. 16. 419
- Titulus redactus ad non titulum nihil operatur, & habetur perinde ac si nunquam fuisset, in consil. cxi. nu. 17. 484
- Titulus ad prescribendum iura incorporalia non requiritur, sed sola bona fides sufficit, secus est in rebus corporalibus, in consil. cix. nu. 12. 453
- Et bona fides in dubio presumitur, presertim quando possessio fuit diuturna, ibid. nu. 13.
- Titulus nulli causam probat possessio temporis immemoralis, & ita ius, ac privilegium inducitur alium titulum allegari non sit necesse, in consil. cxiii. nu. 6. 463
- Titulus, & privilegium uim habet prescriptio, seu consuetudo temporis immemoralis, in consil. cxv. nu. 27. 474
- Titulus qualis sufficit ad prescribendum spatio triginta, uel quadraginta annorum contra ius commune, uel illius presumptione, ibi. n. 28. 477
- Titulus expressio in cessione requiritur, in consil. 188. nu. 15. 707
- Titulus an sit uerum, ibid. nu. 16.
- Reliqua de hoc, uide in uer. cesso.
- Titulus facit praesum bonam fidem, in consil. 191. nu. 4. 718
- Titulus uniuersali quid facilius transit, quam titulo singulari, in consil. cxviii. nu. 34. 769
- Titulus allegatus quando possessione longissimi temporis probetur, in consil. cxv. nu. 5. 773
- Titulus non praesumitur ex diuturnitate temporis, quando de magno praedictio tractatur, in consil. 48. nu. 21. 159
- Titulus tollit presumptionem clandestinae possessionis, in consil. lvi. nu. 37. 185
- Titulo pro soluto, & emptionis rem possidens per longum tempus dominium saltem utile acquirit, in consil. 63. nu. 14. 222
- Ex quo dominio quis in iudicio rei uer dicationis debet obtinere, etiam si in libello dictum esset, rem ad agentem pertinere iure domini, uel quasi, ibid. nu. 15. 222
- Titulus uim habet cursus temporis immemoralis, in consil. 144. nu. 31. 410
- Titulo si constet, non est ad aliquem temporis cursum recurrendum, ibid. nu. 76. 415
- Titulus nulli, & iniusti allegatio effectum cursus temporis immemoralis non impedit, ibid. nu. 77. 415
- Titulus praesumitur, non autem iustificatur ex cursu temporis immemoralis, ibid.
- Reliqua uide in uer. temporis cursum.
- Titulus iustus in praescriptione quando requiratur, & quando non, in consil. 144. nu. 82. 415
- Titulus coloratus, ignorantia rei alienae, & longissima possessio constituit in bona fide, ibid. nu. 84. 416
- Titulus aliquis non requiritur ad praescribendum seruitudes reales, & rebus corporalia, sed sola possessio bonae fidei, ibid. nu. 85. ead.
- Titulus inuulsi allegatio non utitur praescriptionem, quando in ea titulus non requiritur, ibid. nu. 86.
- Titulus qui habet praescriptio temporis immemoralis, in consil. 136. nu. 7. 381
- Reliqua uide in uer. praescriptio, & in uer. tempus.
- Titulus etiam cum bona fide non obstat agenti possessorio recuperandae, in consil. 74. nu. 1. 240
- Vide reliqua in uer. possessorium.
- Titulus qualis sufficit ad excludendum agentem petitione hereditatis, in consil. 74. nu. 3. 240
- TOLLERANTIA, & dissimulatio superioris in contrauentione aliorum tantum, & non omnium in iis, quae sunt per sua statuta prohibita, dispensationem, ac ratificationem super illis inducit, & continet, in consil. 173. nu. 62. 650
- Tollerantia superioris de bannito habet uim dispensationis, & ratificationis, in consil. 185. nu. 2. 529
- Vide reliqua in uer. bannitus.
- TOLLERE, ea, quae sunt de iure naturali, aut in ratione naturali fundata, soli papae, & principi permittuntur, & causa iusta expressa, quae in dubio non praesumeretur, in consil. 50. nu. 73. 183
- TOLLERE possunt custodes rei, si non probent furtum ab alio fuisse factum, in consil. 214. nu. 8. 615
- Tortura debet testes contrarii, & uacillantes in causa criminis, uel sint ad concordiam reduci, etiam si reduci possent, in consil. 198. nu. 19. 563
- TORTURA: Ad torturam indicium legitimum, & sufficiens est dictum unius testis de uisu, in consil. 168. nu. 2. 480
- Ad torturam quando, & quomodo sit deueniendum, in consil. 194. nu. 5. 549
- Per torturam non debet a teste extorqueri, an cognouerit aliquem, in consil. 179. nu. 2. 515
- Ad torturam indicium sufficiens quando sit unus testis, ibid. nu. 7. 516
- De quo uide etiam in uer. indicium.
- TRACTATOR sceleris, & mali quis uere, & proprie sit, in consil. 175. nu. 1. 500
- TRACTATUS, nominatio, & receptio quoad quem effectum probent filiationem, & parentelam, in consil. 158. nu. 4. 688
- TRACTATUS, & nominatio prior ad fauorem filiationis tendens attenditur

- in filiatione, & non posterior, quamuis cum hoc parentum confessio, & asseruatio contraria etiam iudicialis concurreret, in consil. clxi. nu. 13. 699
- TRACTATUS solus, & nominatio sola quem esse filium alicuius non facit, ibid. nu. 5. 700
- Secus si alia concurrerent, ibid. nu. 21.
- TRACTATUS, & nominationi filiationis statuitur, quousque contrarium probetur, ibid. nu. 6. 699
- Plura uide, & plenius in uer. filiatio, & in uer. filius.
- TRACTATUS, & consensus capituli quando in alienatione rei ecclesiae requiritur, & quando solus consensus rectoris, & proprii praetati sufficiat, in consil. 83. nu. 22. 313
- TRAHERE rem, & eius possessionem uacuum per stipulationem promittens quando teneatur, & obligatus sit uel dominum, uel saltem uincapiendi conditionem transferre, & per nudam facti traditionem non liberetur, in consil. 158. nu. 23. & 35. 196 cum seq.
- TRAHERE rem simpliciter promittens censetur promississe tradere illam liberam, ibid. nu. 24. 597
- Vide etiam in uer. promittere.
- TRAHERE rem a nullo aduocatorum non dicitur ille, qui rem in totum, uel pro parte alienam tradit, in consil. clviii. nu. 34. 597
- TRAHERE continet factum, dare autem ius, in consil. xv. nu. 7. 38
- TRAHERE consequuntur tenetur uendens ex natura contractus uenditionis perfectae, sed non ex promissione, & obligatione de uendendo, ibidem nu. 9.
- TRAHERE etiam tenetur in consequentiam ex dispositione legis, sed non ex iuritate obligationis, & promissionis ille, qui ex obligatione, & promissione dare tenetur, ibid.
- TRAHERE, saltem fidei res dicitur etiam per reservationem usufructus, & pactum constituti de possidendo, in consil. li. nu. 5. 212
- TRAHERE non dicitur libera res, seu possessio, quae in totum, uel pro parte aliena apparet, in consil. clviii. nu. 24. & 32. 597
- TRAHERE non potest portio incerta ratione loci, & quotae, in consilio cxix. nu. 76. 596
- TRAHERE rem est quid indiuiduum, nec tantam adest in parte respectu partium utilitatem, quantam in toto respectu totius, in consil. 158. nu. 40. 598
- TRAHERE rem, & dari rem sunt diuersa, in consil. xv. nu. 7. 38
- TRAHERE rem principaliter non continetur sub promissione, & obligatione rem uendi, sed consequuntur, ibid. nu. 9.
- TRAHERE an sit in obligatione ex contractu emptionis, & uenditionis, an uero ex alia simplici promissione, longe differt, & quomodo, ibid. nu. 11. 39
- TRAHERE non potest res incerta ratione loci, & quotae, in consil. xli. nu. 128. 128
- AD TRADENDUM ex contractu emptionis obligatus cogitur praecise tradere, si facultatem tradendi habeat, in consil. xv. nu. 6. 44
- Et quando, & quomodo hoc procedat, & quando soluendo interesse liberetur, ibid. nu. 70. 44
- AD TRADENDUM principaliter, & merè obligatus soluendo interesse liberatur, ibid. nu. 62. 69. & 70. 44 cum seq.
- Vide reliqua in uer. obligare, & obligatio.
- AD TRADENDUM rem uacuum, & liberam uenditor, eiusque fideiusor tenentur, in consil. xli. nu. 11. 128
- Vide reliqua in uer. uenditor.
- AD TRADENDUM simpliciter agi non potest contra obligatum ad dandum, seu uendendum, in consil. xv. nu. 10. 39
- AD TRADENDUM obligatus ex contractu emptionis non potest conueniri, ut tradat, nisi realiter toto pretio soluto, nec sufficit pro parte fuisse solutum, ibid. nu. 15.
- TRADITA res, & possessio uacua tradita non censetur, quae uel post traditionem fuit auocata, uel facile potest auocari, in consil. clviii. nu. 22. 596
- TRADITIO facta per reservationem usufructus, & pactum constituti de possidendo an ad omnimodam donationis perfectionem sufficiat, in consil. li. nu. 5. 212
- TRADITIO facta per reservationem usufructus, & pactum constituti de possidendo idem quoad dominum, & possessionis translationem operatur, quod uera traditio, ibid.
- TRADITIO non requiritur, quando princeps bona rebellis, & similia ipso iure confiscata, aut rem alterius, cuius ipse erat possessor, in alium transfert, in consil. 176. nu. 101. & 102. 670
- TRADITIO uera dicitur facta per constitutum, in consil. xli. nu. 12. 128
- TRADITIO uera, & actualis quomodo fiat, in consil. xlii. nu. 25. 133
- TRADITIO uera non probatur per uerba instrumenti dedit, & tradidit, nec per pactum constituti in eo positum, nisi instrumentum in faciem rei factum esset, ibid. nu. 16.
- Et quomodo traditio uera probari debeat, ibid. nu. 27.
- TRADITIO facta plus non debet operari, quam uera, in consil. 57. nu. 30. 193
- TRAIECTITIA pecunia, uide in uer. pecunia.
- TRANQUILLITAS, pax, & unio in regnis melius per unum, quam per plures administrantes conseruantur, in consil. 18. nu. 38. 14
- TRANSIGERE de feudo uasallus absque sui domini immediati consensu non potest, alioquin à iure suo caderet, in consil. 76. nu. 62. 323
- Et quando secus sit, in consil. 76. nu. 63. 323
- TRANSIGERE super rebus suae ecclesiae quando praetatus sine episcopo possit, in consil. 7. nu. 24. 16
- TRANSIGERE possit, si fingi non potest, in consil. 30. nu. 19. 101
- TRANSACTIO facta à fratre, uel à matre fratri, uel filio non prauidetur, in consil. 76. nu. 18. 319
- TRANSACTIO super crimine facta solum ius transigentis extinguit, non autem alterius, cui ius ex delicto fuisse quantum, & illi iuri per transactionem

- Am, ibid. nu. 56. 404
- 2 Trebellianicæ detrahatur ad fauorem grauati contra uoluntatem testatores, ibid. nu. 57. 404
- 1 Trebellianicæ non esse renunciatum per simplicem testamenti, & legatorum approbationem, maxime in filiis primi gradus, hic ostenditur, in consil. 93. nu. 65. 404
- 2 Trebellianicæ facilius perditur, quam legitima, ibid. nu. 60. 404
- 2 Trebellianicæ filius primi gradus prohiberi non potest, ibid. nu. 65. cad. 404
- 2 Trebellianicæ non dicitur renunciatum per approbationem testamenti, & legatorum factam eo tempore, quo nondum fideicommissi dies, & conditio euenit, maxime cum simplex fuit approbatio absque uerbis prægnantibus, & aptis etiam ius de futuro comprehendere, & absque iuramento, in consil. 93. nu. 67. 404
- 2 Ad trebellianicam quandoque de iure fideicommissi arguitur, ibi. n. 70. 404
- 1 Trebellianicæ quando per approbationem testamenti, & legatorum dicitur renunciatum, in consil. 93. nu. 72. 405
- 2 Trebellianicæ ob non confessionem inuentarii non amittitur, ibi. n. 77. 405
- 2 Trebellianicæ, & legitima differunt, in consil. 93. nu. 60. 404
- 2 In trebellianicam non computantur fructus percepti, ibid. nu. 78. 405
- Et quando, ibid. nu. 80. 405
- Eriam quando duæ quartæ essent detrahendæ, ibid. nu. 81. 406
- 2 Trebellianicæ ex quibus bonis detrahatur, ibid. n. 84. usque in finem consil. 406
- 2 Trebellianicæ integra ex fideicommissio uniuersali, & non ex legatis puris est detrahenda, quando factum est fideicommissum conditionale, & legata sunt pura, in consil. 93. nu. 85. 406
- Secus, quando plura fuerunt facta legata, uel fideicommissa, & omnia sub eadem, uel diuersa conditione, ibid. nu. 88. 406
- Idem, si fideicommissum fuit factum sub conditione, & legatum in die incertum, ibid. nu. 89. 406
- 1 Trebellianicæ est quarta totius substantiæ, quæ reperitur tempore mortis testatoris, in consil. 93. nu. 86. 406
- 2 Trebellianicæ, & legitima à filio granari detrahendæ capiunt dimidia omnium bonorum, & quomodo, in consil. 93. nu. 37. 406
- 2 Trebellianicæ an per non confessionem inuentarii perdat, nec ne, est questio pro amico, cui utraq; opinio sit communis, in consil. 108. n. 4. 404
- 2 Trebellianicæ detractio ut locus sit, quid requiratur, in consil. ex. num. 70. 480
- 2 Trebellianicam, & legitimam filii granari per fideicom. possunt detrahere, in consil. cxi. nu. 1. 481
- 1 Trebellianicæ, & legitimam detrahere potest filius naturalis legitimatus, hæres à patre institutus, & per fideicom. grauatus, in consil. 113. nu. 31. 499
- 1 Trebellianicæ an possit detrahi de feudo, & emphyteosis ecclesiæ, ibid. nu. 39. 500
- 2 In trebellianicam non imputantur habita extra testamentum, nisi expressè dictum sit, ibid. nu. 40. 500
- 2 Trebellianicæ quid sit, ibid. nu. 41. 500
- 2 Trebellianicæ à quibus, quo iure, & ex quibus detrahatur, & ex quibus non, in consil. cxvi. nu. 11. 517
- 2 In trebellianicam an, & quando fructus percepti ex bonis fideicommissi imputantur, ibid. nu. 12. 517
- 2 In trebellianicam computantur dotes ex testamento debite descendentes, ibid. nu. 18. 519
- 2 Trebellianicæ, & legitima filio debita detrahatur à matre succedente ab intestato filio, cui facta fuit substitutio compendiosa per uerbum commuæ, in consil. 123. nu. 14. 529
- 2 Trebellianicæ, & legitima à nullo hærede ueniente ab intestato detrahuntur, quando substitutus pupillariter admittitur, in consil. 124. n. 9. 561
- 2 Trebellianicæ non detrahatur, quando substitutus uulgariter, pupillariter, & per fideicommissum pupillo, decedente pupillo non adita hæreditate, potest ex uulgaris substitutione admitti, ibid. nu. 14. 562
- 2 Trebellianicæ contra ecclesiæ substitutionem non detrahatur, in consil. 128. nu. 8. 576
- 2 Trebellianicæ non detrahatur, quando substitutio compendiosa facta fuit filio impuberi per uerba directa, uel per uerba directa, & communia simul, & filius in pupillari ætate decedit, ibid. nu. 10. 576
- 2 Trebellianicæ computatur in fructibus perceptis per grauatum, qui non sit de liberis testatoris, in consil. 119. nu. 13. 583
- Et de prohibitis per testatorem alienari non potest detrahi: maxime quando in casu alienationis locus esset fideicommissio, ibid. nu. 14. 583
- 2 Trebellianicæ fructus non possunt à patre filiis prohiberi, in consil. 138. nu. 3. 615
- 2 Trebellianicæ una cum fructibus, etiam bona fide perceptis restituitur non modo filio, sed etiam hæredi extraneo, ibid. nu. 4. 615
- 2 Trebellianicæ fructus non modo extantes, sed etiam consumpti debentur, ibid. nu. 6. 615
- 2 Trebellianicæ potest à patre prohiberi, ubicunque filios primi gradus institutos grauasset post eorum mortem alteri per fideicommissum restituere, & quare, in consil. 137. nu. 1. 612
- Secus, si filio suo prohibere trebellianicam, illumque grauare uoluisset expressè constet, ibid. nu. 14. 613
- Et quando hæres filiorum granari censentur, ibid. nu. 15. 614
- 2 In trebellianicæ hæres filii à patre testatore, grauari potest, in consil. 137. nu. 2. 612
- 2 Trebellianicæ à patre testatore hæredibus filiorum institutorum ab eo per fideicommissum grauatis rectè prohibetur, ibid. nu. 4. 612
- 2 Omnibusque aliis descendebus, hæredibusque extraneis, præter quàm filiis primi gradus, ibid. nu. 5. 612
- 1 Et filius etiam primi gradus rectè prohibetur in casu, quo duæ legitime detraherentur, ibid. nu. 6. 612

- Contra, ibid. nu. 7. & 16. 612
- 2 Trebellianicæ imputantur fructus percepti, in consil. 126. nu. 5. 612
- 2 Trebellianicæ est pars, seu quarta hereditatis, & uniuersitate hereditatis detrahatur, ibid. nu. 8. 612
- 2 Trebellianicæ ante l. iubemus C. ad trebell. non poterat regulariter testatore in suo testamento prohiberi, quod quidem d. l. iubemus filiis primi gradus magis specificè confirmat, in consil. 137. nu. 10. 612
- 2 Trebellianicæ etiam comprehenditur appellatione falcidiz, in consil. 138. nu. 2. 612
- 2 Trebellianicam non amittit filius primi gradus grauatus ob non confessionem inuentarii, secus in extraneo grauata, & quare, ibid. nu. 3. 612
- Difficiliusque illam filius primi gradus amittit, quam alii hæredes, in consil. 4. 612
- 2 In trebellianicam filius primi gradus non imputat fructus perceptos, quamuis secus sit in aliis, in consil. 138. nu. 5. 612
- Et in casu, quo legitima, & trebellianicæ simul detraherentur, ibid. nu. 6. 612
- 2 De trebellianicæ statutum in hæredibus non trahitur ad liberos primi gradus, ibid. nu. 8. 612
- 2 Ad trebellianicam trahi non debet id, quod de falcidiz amissionem non confessionem inuentarii est dispositum, ibid. nu. 9. 612
- 1 Trebellianicæ est una cum legitima detrahenda, quando filius detrahitur sub conditione, si decederit sine filiis, in consil. cxi. nu. 1. 481
- 2 In trebellianicæ filii primi gradus non possunt grauari, ibid. nu. 1. 481
- 2 Quoad trebellianicam etiam, & legitimam ualet prohibitio alienationis bonorum facta filio à patre sine licentia tutorum, & curatorem, in consil. cxlii. nu. 10. 485
- 2 Trebellianicæ detrahi potest de donatione, seu promissione hereditatis suæ post mortem collata, in consil. 9. n. 1. & 27. 101. nu. 1. 485
- 2 Trebellianicæ detrahi potest de donatione causa mortis, ibid. nu. 2. 485
- 2 Trebellianicæ omnes res hereditarias ipso iure dimittit, & excommunicatur, in consil. 81. nu. 35. 485
- 2 Trebellianicæ non potest liberis primi gradus impediri, nec prohiberi, in consil. 86. nu. 23. 485
- 2 De trebellianicæ rectè testatur, & disponit grauatus per fideicommissum, ibid. nu. 29. 485
- 2 Trebellianicæ, & falcidiz dicitur prohibita propter prohibitionem alienationis bonorum, in consil. xciii. nu. 2. 485
- Contra, ibid. nu. 13. 398. maxime in filiis primi gradus. 485
- 2 Trebellianicæ, & falcidiz à lege ueteri equiparantur, & quod de ueteri noua introducit, de alia quoque introduxisse uidetur, ibid. nu. 3. 398
- Non tamen in omnibus hoc uerum est, ibid. nu. 4. 398
- 2 Trebellianicæ quoque continetur appellatione falcidiz, ibid. nu. 3. 398
- 2 Trebellianicæ, & legitimam detrahi potest à filiis sub conditione reuocare grauatis, in consil. xciii. nu. 6. 485
- 2 Trebellianicæ filius primi gradus expressè, non autem tacite potest detrahere, idem in extraneis hæredibus grauatis, in consil. 93. nu. 3. 485
- Sed nec expressè filius primi gradus prohiberi potest etiam in casu, quo duæ essent legitimæ detrahendæ, ibid. nu. 8. 485
- 2 Trebellianicæ de legatis prius non detrahatur, & ob non confessionem inuentarii non amittitur, in consil. 93. num. 10. & 14. 397. cum sequentibus. 485
- 2 Ad trebellianicam de falcidiz simpliciter, & indistinctè argumentum non procedit, ibid. nu. 14. 485
- 3 TREGVAM etiam iuratum non rumpit occidens bannitum, qui impetum offendit, & occidi poterat, siue post treguam fuerit bannitus, in tempore treguæ, & in instrumentum illius fuerit expressè, & nominatim comprehensus, in consil. 196. nu. 1. 537
- 3 treguam rupisse non dicitur ille, qui occisus principaliter bannitus, & rebellem in actu occisionis etiam alterum non bannitum, & intra treguam comprehensum occasionaliter occidit, ibid. nu. 16. 537
- Maximè, si ille non bannitus erat socius, & defensor banniti, ibid. nu. 17. 537
- 3 treguam non rumpit, qui filiam aduersarii rapuit, uel uxorem adulterauit, cum quo treguam fecit, ibid. nu. 18. 537
- 3 De tregua rupta ad hoc, ut quis teneatur, & possit criminaliter puniri, requiritur, quod offendens fuerit in dolo, & animo se alicuius fecisset, in consil. 196. nu. 21. 537
- 3 tregua propter incertitudinem rupta dici non debet, quando plura iura comprehensit, & non comprehensit in tregua aderat, & iuramentum sit, à quo uolnus fuerit illatum, ibid. nu. 25. 537
- 3 In tregua banniti nec actiue, nec passiuè comprehensit dicuntur, maxime quando uerbis expressis nominatim non sunt comprehensit, à tregua ex eorum facto tregua non rumpitur, in consil. 196. nu. 27. 537
- 3 De tregua rupta quando quis ad penam promissam non ex facto, sed ex alieno conuenitur, debet de delicto per probationes ueræ, & legitimas constare, neque sufficiunt probationes, seu confessiones factæ, & impropiæ, ibid. nu. 28. 537
- 3 treguæ uerba continentia penam debent uerè, strictè, & propriè intelligi, ibid. nu. 40. 537
- 3 In casu treguæ uolatz maior, & clarior probatio contra fideicommissum ad illos condemnandum requiritur, quam contra principes, in consil. 199. nu. 15. 565
- 3 tregua ex offensa facta ex noua, & superuenienti causa non rumpitur, & in dubio ex noua causa facta præsumitur, in consil. cc. nu. 10. 565
- 3 treguæ obligatio, & pena per instrumentum pacis subsequens uoluntur, in consil. ccv. nu. 13. 565
- 3 tregua, & pax se non compatiuntur, neque simul stare possunt, in consil. ccv. nu. 15. 565

- Tregua per offensam ex noua causa factam non dicitur rupta, in consi. 389
 De abente generaliter comprehenso sub tregua, uide in uer. abfens.
 De pena tregue rupte promissa, uide in uer. pena.
 Si sit electi ad aliquem actum, & actus sit ad duobus factus, tertio abfens, & non citato, quando ualeat, & quando non, in consi. 89. nu. 374
 Tregua, & collectas, & similia soluere spectat ad possessorem, qui omnes rei fructus habet, in consi. 146. nu. 7. & 20 551 cum seq.
 Tributa, & alia onera realia soluit ille, qui pradia possidet, & fructus percipit, ibid. nu. 8
 Ex quomodo hoc procedat, ibid. nu. 22. 552
 Tributa, & onera realia quandoque a pellatione annonatum contrahuntur, ibid. nu. 8 551
 Tributa quibus, & quomodo imponantur, in consi. 173. nu. 9 644
 De tributa, & onera realia ecclesia tenetur pro bonis, quae illis oneribus, & tributis affecta ad eam post onera iam iniuncta perueniunt, & quando ad illa non tenetur, in consi. 1. nu. 19 438
 Tributa soluere quando ecclesia tenetur, ibid. nu. 20. 439
 Tributa, quae ordinari, & perpetuo principi, seu reipublice pro rebus soluantur, dicuntur publice pensiones, ibid. nu. 21 551
 Tributa, & publicae pensiones tenentur ementes, & possidentes bona non obstante pacto contrario cum uenditor, seu auctore suo inuito, & quomodo hoc intelligatur, ibid. nu. 22 551
 Item in emente fundum censuarium, ibid. nu. 24 551
 TRIBUTARIORVM bonorum emptores quomodo ad onus soluendum tenentur, in consi. 1. nu. 23 439
 Reliqua tributariis bonis, uide in uer. bonum.
 TRIVLTVS populus communis bono remittitur, in consi. xviii. nu. 54
 Tunc, & eo casu: Hec uerba restringunt dispositionem ad casum prius expressum cum omnibus suis qualitatibus, in consi. 67. nu. 13 280
 Tunc quid importet, cuiusque sit naturae, in consi. 16. nu. 1. & 16. 386. & 388
 Tunc, & eo casu: Hec uerba substitutionem, & dispositionem quamlibet restringunt, in consi. 99. nu. 9. 418. & in consi. 148. nu. 28 652
 Possunt etiam conditionaliter intelligi, in consi. 148. nu. 30 551
 Tunc, & eo casu: Hec uerba ita dispositionem ad illum casum restringunt, ut in alio etiam simili locum non habeat, in consi. 49. nu. 11 197
 Restringunt dispositionem solum ad casum expressum, in consi. 35. nu. 2. 116
 TRIARE, & molestare non dicitur, qui de iure agit, in consi. ii. nu. 7 7
 Tribui quis in sua possessione dicitur etiam per actus iudiciales iniurias, & propter huiusmodi turbationem possessori succurritur, in consi. 1. nu. 1. & 6 147
 Reliqua uide in uer. possessio, & possessor.
 TRIANS, & priuans aliquem sua possessione, uel quasi absque citato a iudice iudicialiter auctoritate rescripti, & priuilegi sibi a priuilegiis priuatur omni iure suo, & comodo sui priuilegi, & rescripti, & priuans est ante omnia rescribendus, in consi. 6. nu. 65 427
 Contra turbantem, & molestantem aliquem in sua quasi possessione iuri enim extrajudicialiter datur interdictionem, uti possidentis, quam turbans non possidet, nec se possidere dicat, in consi. 19. nu. 24. 61
 Contra turbantes de facto absque citatione, & uia iudiciali aliquem uti sua, & iure suo, aut sua possessione, uel quasi etiam auctoritate rescripti, seu priuilegi a principi concessi, quo remedio agi possit, in consi. 146. nu. 61. uelque in fin. consi. 427. cum seq.
 TRIATVS si sit detinens in actuali, & corporali detentione, quomodo ei succuratur, in consi. 56. nu. 34 205
 TRIATIONEM, & molestiam non infert, qui sua possessione, uel quasi iusta, uel etiam iniusta, sed causam a tertio habente utitur, in consi. 20. nu. 15 66
 Propter turbationes, & molestias illas quando agitur, dicitur possessionem iudicium, & in eo agens debet possessionem probare, in consi. 77. nu. 12 250
 Deturbatione, & ut agi possit contra iudicem de facto, & iuris ordine non seruat produmtem, in consi. 146. nu. 56 426
 Deturbationis praeterita interese datur etiam interdictionem uti possidentis, ibid. nu. 61 427
 TRIATVS, ac turpiter natus dicitur natus ex illicito coitu, etiam si fuerit legitimus, in consi. 23. nu. 7 100
 Turpis persona est concubina, in consi. 54. nu. 11 213
 Ad turpia non extenduntur uerba generalia, & ratificatio compromissi, in consi. 30. nu. 20 103
 TRIPITER accipiens tenetur id, quod recepit restituere danti, ex cuius parte nulla fuit turpitudine, in consi. 18. nu. 10 90
 TRIPITUDO: turpitudinem continere censetur posse de rebus alienis disponere, in consi. 30. nu. 15 103
 TRIATVS ad quam testator habuisse affectionem praesumitur, si prohibita sit alienari, fideicommissum inducitur, in consi. 84. nu. 10. 11. 22. & 359. 560. & 568. 359
 TRIATVS a tutela praefertendus est proximior, & qui ab intestato pupillo succederet, & eo existente minore, interim curator, & non tutor sine legitimis, seu datus dandus esset, in consi. 123. nu. 2 351
 Contra quod locus sit tutori uel legitimo, uel dario, ibidem numero 27 353
 Ad tutelam plures in eodem gradu existentes simul admittuntur, ibid. nu. 7 351
 Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 30 354
 In tutela materia aui, & proaua, & auns, & proauus partiantur, ibid. nu. 8 351
 In tutela semper auns siue maternus, siue paternus est praefertendus aui, & siue paterna, siue materna, ibid. nu. 9. & 11 352
 In tutela proneptoris proptus maternus est legitimus tutor, & proximior, quam sit proaua paterna, ac etiam patruus, in consi. 123. nu. 11. & 25 354
 A tutela proauus maternus propter patruum non excluditur, licet ex forma statuti a successione excluderetur, ibid. nu. 26 353
 Tutela legitima eodem ordine defertur, quo successio, in consi. 124. nu. 1. 354
 Et quando, ibid. nu. 15 356
 Tutelam assumere si mater differat, eam non uelle dicitur, & est omnino exclusio, si iudex illam praecueiendi aliam tutorem dederit, ibid. nu. 3 354
 Et quomodo, ibid. nu. 19 356
 Vide reliqua in uer. mater.
 In tutela auns maternus praefertur patruus, in consi. 124. nu. 5 354
 Idem in aui etiam materna, etiam in casu, quo patruus ex forma statutorum auiam a successione excluderet, ibid. nu. 6 355
 In tutela auns maternus excludit auiam matrem, ibid. nu. 7 551
 A tutela non excluduntur aui etiam materna, & auns maternus propter agnatum, licet a successione excludantur, in consi. 124. nu. 9. 15. & 18 355
 A tutela prohibetur, & excluditur is, qui omnia bona, uel pro maiori parte cum pupillo communia habet, in consi. 124. nu. 13 355
 Ad tutelam quare mater, & frater pupilli simul non admittantur, sicut ad successione, ibid. nu. 16 356
 Tutela, matre nubente, defertur agnato, in consi. cxxv. nu. 3 357
 Pro tutela actio, uide in uer. actio.
 Tutela actio, uide in uer. actio.
 TUTOR intrusus contrahendo non praedicit domino, in consi. 61. nu. 19 217
 Tutores, curatores, & legitimi administratores, & se pro talibus gerentes non possunt alienare, & minus donare, & maxime sine decreto, ibidem nu. 20 217
 Tutor, curator, & legitimus administrator an, quando, & quomodo donare possit, ibid. nu. 21 217
 Ad tutorem de prelo arguitur, ibid. nu. 22 217
 Tutores, & legitimi administratores baronum, & principum possunt ex causa, moderatè tamen, donare, in consi. 61. nu. 24 217
 Tutores etiam testamentarii non possunt bona pupilli administrare antequam tutela fuerit illis a iudice loci decreta, & ipsi inuentarium fecerint, in consi. cxlii. nu. 15 645
 Nisi ex causa necessaria, & iustissima, ibid. nu. 16 645
 Tutorum administratio propter diuersa territoria est diuisa, in consi. clv. nu. 31 677
 Apud tutorem illum pupillus etiam contra uoluntatem testatoris educari non debet, qui post mortem pupilli aliquid ex dispositione testatoris habere deberet, in consi. clxxx. nu. 1. & 5 791
 Tutoris auctoritas in alienatione rei minoris pro forma requiritur, & illius defectus actum, seu contractum ipso iure nullum redderet, in consi. 124. nu. 18 497
 Tutoris auctoritas interuenisse non praesumitur, neque probatur ex uerbis narratiuis instrumenti, in consi. 124. nu. 20 551
 Et in alienatione, seu obligatione rerum minoris debet in ipso actu, & non ante, uel post interuenire, nec licentia, iussuque tutoris sufficere, ibid. nu. 23 551
 Tutorem dedisse licentiam, uel suam interposuisse auctoritatem per alios, quam per ipsum tutorem probari debet, ibid. nu. 26 498
 Tutore legitimo excluso, & non admissio, locus est tutori datiuo, in consi. 124. nu. 2 354
 Tutor legitimus non est patruus, et ante aui materno, ibid. nu. 11 355
 Tutori cui locus sit, an datiuo, an uero legitimo, matre uolente expressè, uel tacite tutelam assumere, in consi. 124. nu. 12. & 19 551
 Et ibi, quid si mater ob defectum ætatis tutrix non esset.
 Tutor ut recte deat ob moram, & negligentiam matris, quid requiratur, ibid. nu. 14 355
 Tutorem filio dari non peti a matre quando filii pupilli non interit, & ideo mater non petens in nullo puniatur, in consi. 125. nu. 5. & 7. 357
 Reliqua uide in uer. mater.
 Tutor principaliter personis, & secundario bonis datur, in consi. 125. nu. 6 357
 Tutor, & protutor eodem iure censetur, & partiantur, in consi. 126. nu. 2. 358
 De protutore, uide in uer. protutor.
 Contra tutorem, qui rationem reddere nolit, defertur iuramentum in litem minori, uel eius heredi, & quando, in consi. 126. nu. 3. 358 & in consi. 118. nu. 12 362
 Tutor etiam fallus rationem reddere tenetur, in consilio cxxviii. numero 6 & 7 362
 Tutor non consciens inuentarium, & librum rationum, aut interpellatus illum non exhibens in dolo esse censetur, & contra eum iuratur in litem per adultum, in consi. 118. nu. 12 551
 Tutor quid facere teneatur, alias teneatur ad interesse per iuramentum in litem estimandum, & declarandum, ibid. nu. 15 363
 Tutor habens rem communem cum minore si illam ad septennium lo-

- cauerit non seruata forma statuti disponentis, quod tutores, & curatores non possint res illorum, quorum negotia gerunt, ultra triennium locare, nisi certa forma seruata; locatio quoad partem minoris ipso iure non ualeat, in consil. 134. nu. 1. & 3.
- Tutor simpliciter contrahens in re ad pupillum dumtaxat pertinente in dubio tutorio nomine contraxisse censetur, in consil. 135. nu. 1.
- Et multo magis, si adiecta esset clausula omni meliori modo quo potuit, quamuis dictum esset per se, & heredes suos ibid. nu. 4.
- Et si proprio nomine contraheret, induceretur p̄sumptio doli, & delicti, propter quod ut suspectus remoueri, & p̄na infamiae puniri posset, ibid. nu. 2.
- Tutor absque solennitate bona pupilli potest ad modicum tempus pro iusta, & conuenienti pensione locare, ibid. nu. 6.
- Tutor bona pupilli specialiter pignorate, & hypothecare prohibetur, nisi ex causa iusta, & cum decreto, in consil. 135. nu. 10.
- Quod declaratur, & limitatur in contractu ualido quoad effectum excipiendi, ibid. nu. 11.
- Tutor rem aliquam faciens, aut simpliciter in ea consentiens ut tutor si bi non praedictat, quin postea iure suo circa rem illam uti possit, in consil. 163. nu. 11.
- Tutor rationem administrationis reddere tenetur, in consil. cxi. nu. 17.
- Tutor quando ex pecuniis pupilli acquisiuit, & locupletatus praesumatur, & quando non, ibid. nu. 19.
- Tutor in rem suam principaliter auctorari non potest, in consilio 182. nu. 1.
- Quid in consequentiam, & quando in re propria possit esse auctor, ibid. nu. 2.
- In tutore auctorante in re propria quomodo mala fides praesumatur, ibid. nu. 3.
- Tutorio nomine ut quid factum dicatur, quid requiratur, in consil. 184. nu. 1.
- Et quando etiam tutorio nomine factum censetur, ibid. nu. 3.
- Tutor simpliciter suo nomine contrahens super re ad ipsum, & ad pupillum pariter pertinente, censetur nomine suo proprio tantum, & non tutorio contraxisse, & multo magis super re ad ipsum solum pertinente, ibid. nu. 2.
- Tutoris scientia in querendis nocet pupillo, in consil. 181. nu. 19.
- Et quomodo tunc pupillo aduersus tutorem sit succursus, ibidem numero 20.
- Tutoris scientia nocet pupillo etiam quoad cursum temporis petendi restitutione ex capite ignorantiae, in consil. 182. nu. 12. & 15.
- Tutor male bona pupilli administrans, & illa occupans dicitur p̄dicto, & spoliator, quamuis per vim expulsum illorum possessionem non occupauerit, in consil. 183. nu. 28.
- Tutor acquirens, seu possidens aliquid, quoad ad eum spectet ratio ad administrationis, quomodo, & cuius nomine acquirere dicatur, in consil. 183. nu. 3.
- Contra tutorem, qui pro pupillo litigauit, an, & quando executio in eius bonis fieri possit, in consil. cii. nu. 1. & 3.
- Et quid, si non legitime esset tutor, & se sit obtulisset, ibid. nu. 3.
- Tutor si male egerit, uel ex eius culpa, & mora pupillus, seu ipse tutor fuisse condemnatus, quomodo sit pupillo succursus, ibid. nu. 4. & 14.
- Tutoris mora in quo noceat pupillo, & in quo non, ibid. nu. 8. & 13.
- Ex tutoris mora, & dolo pupillus non debet teneri ultra id, ad quod principaliter tenebatur, quando ex ea mora, & dolo nihil ad pupillum peruenit, in consil. ciii. nu. 9.
- Contra, ibid. nu. 14.
- Ex tutoris mora pupillus conueniri potest, ut teneatur ultra principalem obligationem ad illud augmentum obligationis, quod ratione morae in quantitatibus debitis creuit, ibid. nu. 11.
- Tutor debet prius idoneus pronunciari, quam a iudice confirmetur, & tutela sibi decernatur, in consil. 113. nu. 1. & 5.
- Et quando hoc sit uerum, & quando scens, ibid. nu. 21.
- Tutori legitimo, uel datiuo an locus sit, quando proximior, & qui ab intestato pupillo succederet, & in tutela praefendus esset, minor esset, in consil. 123. nu. 2. & 27.
- Tutor datus a matre in testamento, qui est confirmatus, non est testamentarius, sed datiuus, ibid. nu. 3.
- Participat tamen in pluribus cum testamentario, ibid. nu. 28.
- Et illi legitimus tutor est praefendus, ibid. nu. 4.
- Et an id sit uerum, ibid. nu. 13. 16. & 18.
- Et quomodo ualide confirmari debeat, ibid. nu. 5. & 22.
- Eran solum quoad bona, in quibus mater filium pupillum heredem instituit, an uero etiam quoad bona paterna, & alia sit tutor, in consil. 123. nu. 6. & 29.
- Tutori legitimo sequentis gradus non autem datiuo est locus, quando mater currix esse desit, ibid. nu. 10.
- Tutor legitimus pronepotis est prouus maternus, & proximior, quam sit prouus paternus, ac etiam patruus, ibid. nu. 11. & 25.
- Tutor non est dandus, & est suspectus, qui se ultro ingerit, in consil. 123. nume. 14.
- Item, qui habet litem cum pupillo, aut est creditor, uel substitutus pupillo, ibid. nu. 15.
- Tutor etiam inuoluntarius datus in testamento patris, uel matris, & a iudice confirmatus debet praeferi legitimo, ibid. nu. 16.
- Tutor esse non potest, qui absque consensu, & auctoritate, seu decreto iudicis, & absque praesentia aliquorum se obligare non potest, ibid. nume. 19.

- Et qui liberam rerum suorum administrationem non habet, ibidem numero 20.
- Tutores datui, & dati in testamento patris, uel matris quando cum iustificatione, & quando sine, & quando cum citatione legitimorum, & quando sine possint, & debeant confirmari, in consil. 113. nu. 1. 12. 17. & 24.
- Tutores etiam, qui intulerint non contrahere, possunt restitutionem petere aduersus transactionem, uel pactum etiam iuratum, ex quo minor fuisse laesus, in consil. 131. nu. 21.
- Idem etiam si auctoritas, & decretum superioris interuenisset, solenturque contractus gestus esse, ibid. nu. 42.
- Tutori si fiat a testatore legatum liberationis a consecutione inuentarii, & a redditione rationis, & calu, quo teneretur rationem reddere, aliqua restituere, testator exnunc prout exnunc legauit ei omne id, in quo appareret ipsum teneri, an is administrationis rationem reddere, & reliqua restituere teneatur, in consil. 37. nu. 10.
- Tutor datus rebus, quae sunt in tali ciuitate, dicitur datus universis, in consil. 44. nu. 7.
- Tutor ratione suae administrationis tenetur pupillo acquirere, nec permittere bona pupilli periri, uel dissipari, in consil. 58. nu. 3.
- Tutor quando nomine pupilli aliquid facere, & acquirere dicatur, & quando nomine proprio, ibid. nu. 4.
- Tutor possessionem bonorum hereditatis delatae pupillo suo apprehendens, & ingrediens in dubio nomine pupilli ingredi, & illam pupillo acquirere censetur, in consil. 131. nu. 17.
- Tutor non potest nomine pupilli ratificare, seu illi ratificanti auctorizare in eo, quod ab ipso tutore gestum esset, in consil. 75. nu. 26.
- Tutor non factio inuentarii, & non praestatio satisfationis, non potest administrationi reuelare ingerere, ibid. nu. 27.
- In tutorem pupillo seculari clericus a quo iudice dari possit, in consil. 101. nu. 23.
- Tutor testamentarius se administrationi facilius ingerit, quam alius, in consil. cii. nu. 2.
- TUTOR an censetur relicta uxor, quae fuit relicta domina, maritum, & usufructuaria, & administratrix omnium bonorum, in consil. cxxv. num. 2.
- De matre tutrice, uide in uerb. mater.

- V**ACARE officium, & beneficium, uide in uerb. officium, & in uerb. beneficium.
- V**ADERE uerbum an sit directum, uel commune, uel obliquum, in consil. 127. nu. 10.
- V**ALERE, & flagnum publica iure gentium esse potest, in consil. cxi. nu. 1.
- V**allis quae sit, ibid. nu. 11.
- Et quando, & quomodo publici iuris esse dicatur, & cognoscatur, ibid. nu. 14. & 17.
- Et quando publica est, in quo a flumine publico differat, ibid. nu. 2.
- V**ALOR, & estimatio monetae, seu pecuniae promissae in contractu tenditur secundum tempus contractus, & non secundum tempus solutionis, in consil. 143. nu. 18.
- Reliqua uide in uerb. moneta, & in uerb. pecunia.
- S**uper ualoris, & pretii probatione, si testes uariant, quibus sit standum, in consil. cii. nu. 34.
- V**ALOR, & pretium melius probatur per aestimatores, & iudice assensum, quam per testes examinatos, ibid. nu. 35.
- V**ALOR uerus rei per quos testes probetur, in consil. 112. nu. 13.
- V**ARIARE in electione, & iterum eligere an, & quando possit, citata est potestas eligendi, si prius indignum, & incapax elegit, in consil. 23. nu. 19. usque ad nu. 21.
- V**ariare non dicitur reus, qui de homicidio simpliciter inquitur, & interrogatus negauit, & postea conuictus declarat suam negationem, probando le ad sui defensionem, aut prouocatum occidisse, in consil. cxi. nu. 3.
- V**ARIETAS temporum, uide in uerb. tempus.
- V**ASA aurea, & argentea episcopus pro reparatione, & restitutione ecclesiae potius uendere debet, quam canonicos, & clericos in suas redditibus grauare, & quomodo hoc sit uerum, in consil. 3. nu. 41.
- V**ASALLIGIUM est duplex, & quando constituitur proprie feudum, & quando improprie, in consil. lxx. nu. 47.
- V**asalligium proprie sumptum ex consuetudine, & pacto ad hereditatem descendentes per se inuicem transire potest, in consil. 65. nu. 7.
- V**asalligium, & feudum concessio arguitur ex reservatione fidelitatis, homagii, & similibus, in consil. 66. nu. 1.
- V**asalligii ius ex subfeudo competens dicitur non utile dominium, sed quoddam ius personale, & potius quaedam imago, seu quaedam reliquia utilis dominii, in consil. 76. nu. 11.
- V**ASALLVS, & feudatarius qui sit, in consil. 65. nu. 87.
- V**asallus proprie, & improprie quis dicatur, ibid. nu. 88.
- V**asallus quis dici potest absque eo, quod sem in feudum a domino habuerit, ibid. nu. 89.
- V**asallum protegere ad dominum feudi, tanquam superiorem spectat, in consil. 67. nu. 5.
- V**asallus si accedente consensu domini, faciat actum unum, & plures contrarios suis concessionibus, utique suo, sibi praedictat, & priuilegium suum amittit, in consil. 67. nu. 16.
- V**asallus feudum uendere, aut donare non potest, ibid. nu. 47.
- V**asalli unius factum non praedictat alteri in inuicem comprehenditur, ibid.